

Thomas Boston

Het Koninkrijk der hemelen

Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijn rechterhand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld. Mattheüs 25:34

Nadat ik in het vorige hoofdstuk uit het gedeelte van de Schrift, waarvan de tekst een deel is, het algemene oordeel behandeld heb, moet ik nu spreken over de eeuwige gelukzaligheid van de heiligen en de eeuwige rampzaligheid van de godlozen. Hierbij ga ik uit van de verschillende vonnissen die over hen uitgesproken zullen worden op de grote dag, en ik zal ze behandelen in de orde waarin ze voor ons liggen. Ik doe dat liever omdat, zoals het vonnis het eerst wordt uitgesproken over de rechtvaardigen, ook met de uitvoering het eerst wordt begonnen, hoewel het mogelijk is dat het andere vonnis al helemaal uitgevoerd is, voordat dit voltooid is.

De woorden van de tekst bevatten het verblijdende vonnis zelf, samen met een historische inleiding daarop, die ons een verslag geeft van de Rechter Die het vonnis uitspreekt: "de Koning", Jezus Christus; van de partij over wie het vonnis wordt uitgesproken: "degenen, die tot Zijn rechterhand zijn"; en van de tijd wanneer het vonnis zal worden uitgesproken: "alsdan", zodra de terechtzitting voorbij is. Hierover heb ik al gesproken. Wij moeten nu gaan letten op het vonnis zelf: "Komt, gij gezegenden Mijns Vaders", enzovoort. Ga achteruit, o gij goddeloze bokken; maak u weg, alle onwedergeboren zielen, die niet met Christus verenigd zijn. Dit is niet voor u. Kom, o gij heiligen, die gebracht bent uit uw natuurstaat in de staat der genade! Zie, hier is de staat der heerlijkheid die u wacht. Hier is heerlijkheid die tot ons neergelaten is in woorden en lettergrepen. Hier is de spiegel, waarin u uw eeuwige gelukzaligheid kunt zien. Hier is een plan of ontwerp van het huis van Christus' Vader, waarin "vele woningen" zijn.

Dit heerlijke vonnis houdt twee dingen in:

- ten eerste de volledige gelukzaligheid, die aan de heiligen wordt toegewezen: "het Koninkrijk"; en
- ten tweede hun plechtige toelating tot dit Koninkrijk: "Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft", enzovoort.

1. Hun volkomen gelukzaligheid is een "Koninkrijk". Een koninkrijk vormt het toppunt van aards geluk. Niets op aarde is verhevener dan een koninkrijk. Daarom wordt het verborgen gewicht der heerlijkheid in de hemel ons onder dat begrip onder het oog gebracht. Het is echter geen gewoon koninkrijk, het is "het Koninkrijk", het Koninkrijk der hemelen dat alle koninkrijken op aarde in heerlijkheid, eer, nut en vreugde

oneindig meer overtreft, als dat die koninkrijken de lage en eerloze toestand van een bedelaar, die zich in lompen op een mestvaalt bevindt, in eer en aanzien overtreffen.

2. De heiligen worden op plechtige wijze tot het Koninkrijk dat hen toebehoort, toegelaten: "Komt, gij gezegenden, beërft het Koninkrijk." In het gezicht van engelen, mensen en duivelen worden zij bekleed met koninklijke waardigheid en voor het oog van de gehele wereld worden zij plechtig ingehuldigd door Jezus Christus, de "Erfgenaam van alles", Die "alle macht heeft in de hemel en op aarde." Hun recht op het Koninkrijk wordt plechtig erkend en toegegeven! Zij worden daarin als ontwijfelbare erfgenamen van het Koninkrijk toegelaten om het als "erfenis" te bezitten, of als "lot", zoals de eigenlijke betekenis van het woord is. Vanouds werden erfenissen immers toegewezen door het lot, zoals "Kanaän" toegewezen werd aan "Israël", Gods "eerstgeborene", zoals zij in Exodus 4:22 worden genoemd. En omdat dit Koninkrijk het Koninkrijk van de Vader is, worden zij door hun toelating openlijk erkend als de gezegenden van Christus' Vader. Deze zegen werd hun lang voor dit vonnis gegeven, maar wordt nu plechtig erkend en aan hen door de Middelaar in de Naam van Zijn Vader, bekrachtigd. Het is opmerkelijk dat Hij niet zegt: "Gij gezegenden des Vaders", maar: "Gij gezegenden Mijns Vaders." Hij toont ons daarmee aan dat alle zegeningen die wij verkrijgen, voortkomen van de Vader, de Fontein van zegening, omdat Hij "de God en Vader is van onzen Heere Jezus Christus", door Wie wij gezegend worden (Ef. 1:3). En tenslotte worden zij tot dit Koninkrijk toegelaten, omdat dit het Rijk is, "hetwelk hen bereid is van de grondlegging der wereld." Het werd hen in Gods eeuwig voornemen bereid, voordat zij, of wie van hen ook, er waren, opdat heel de wereld mag zien dat het eeuwige leven de "genadegift" van God is.

Leerstuk: De heiligen zullen volmaakt gelukkig worden gemaakt als zij in het bezit komen van het Koninkrijk der hemelen

Twee dingen zal ik hier onderzoeken:

- Ten eerste de aard van dit Koninkrijk; en
- ten tweede de toelating van de heiligen tot dit Koninkrijk. Daarna zal ik van het geheel een praktisch nuttig gebruik maken.

1. DE AARD VAN DIT KONINKRIJK

Wat betreft de aard van het Koninkrijk der hemelen moet opgemerkt worden, dat onze kennis ervan zeer gebrekkig is, want "hetgeen het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, heeft God bereid dien, die Hem liefhebben" (1 Kor. 2:9).

Zoals ouders hun kinderen onderwijzen in dingen waarvan zij anders geen redelijk begrip kunnen hebben, door die dingen te vergelijken met dingen die hen bekend zijn, zo behaagt het onze barmhartige God, Die rekening houdt met onze zwakheid, om aan ons het hemelse geluk voor te stellen door het te vergelijken met aardse dingen, die in de ogen der mensen heerlijk zijn. Openbaringen van de hemelse heerlijkheid die ontbloeit zijn van aardse vergelijkingen, zouden immers te fel voor onze zwakke ogen zijn en wij zouden er slechts verloren in gaan. Daarom kan men nu over deze dingen die de oordeelsdag ten volle zal openbaren, slechts spreken als een kind.

De staat der heerlijkheid wordt voorgesteld onder het begrip van een koninkrijk, omdat een koninkrijk onder mensen iets is waarin het grootste aantal goede dingen van de aarde geconcentreerd zijn. Nu zal elke heilige, als koning, een koninkrijk beërven. Alle onderdanen van Christus zullen "koningen" zijn; elk met zijn kroon op zijn hoofd. Het is niet zo dat de grote Koning Zichzelf zal ontdoen van Zijn koninklijke waardigheid, maar Hij zal al Zijn kinderen deelgenoten maken van Zijn Koninkrijk.

De koninklijke macht en autoriteit van de heiligen.

Koninklijke macht en autoriteit zal aan de heiligen geschonken worden. Onze Heere geeft geen nietszeggende titels aan Zijn gunstgenoten: Hij maakt hen werkelijk tot "koningen". Het rijk van de heiligen zal een rijk zijn, dat het rijk van de grootste vorst die er ooit op aarde was, verre overtreft. Zij zullen volstrekt heersen over de zonde die vroeger heerschappij over hen had. Zij zullen volmaakt heersen over hun eigen geest. Zij zullen hun genegenheden en lusten, die hun nu zoveel last bezorgen, volkomen beheersen. Het rumoerige, luidruchtige gezelschap van verdorven genegenheden zal voor eeuwig uit dit Koninkrijk verdreven worden, en het zal nooit meer in staat zijn om hen de minste verstoring te bezorgen. Zij zullen macht hebben over de heidenen, de godlozen van alle volkeren, en zij zullen hen hoeden "met een ijzeren staf" (Openbaring 2:26, 27).

De hele wereld van de godlozen zal voor hen verbroken worden. De satan zal onder hun voeten verpletterd worden. Hij zal nooit meer in staat zijn om een verleiding aan hen op te dringen, maar hij zal door hen geoordeeld worden en voor hun ogen zal hij met het verworpen gezelschap geworpen worden in de poel die brandt van vuur en sulfere. Zo zullen zij "heersen" over hun "drijvers". Nadat zij de goede strijd gestreden hebben en de overwinning hebben behaald, zal Christus hen gastvrij ontvangen, zoals Jozua de oversten van het krijgsvolk ontving en hen hun voeten liet zetten op de halzen der koningen (Jozua 10:24).

Hun tekenen van koninklijke waardigheid.

Zij zullen de tekenen van koninklijke waardigheid ontvangen. Als troon zal Christus hun geven met Hem te zitten in Zijn troon (Openbaring 3:21). Zij zullen bevorderd worden tot de hoogste eer en waardigheid waartoe zij in staat zijn, en terwijl zij zich hierin vermaken, zullen zij een ongestoorde rust genieten na al het heen en weer geslinger dat zij in deze wereld op weg naar de troon, hebben moeten ondergaan. Als "kroon" zullen zij "de onverwelkelijke kroon der heerlijkheid behalen" (1 Petrus 5:4). Het is geen kroon van bloemen, zoals onderdanen soms hebben ontvangen, als zij veroveraars of overwinnaars zijn. Zo'n kroon verwelkt snel, maar hun kroon verwelkt nooit. Het is ook geen kroon van goud zoals aardse koningen wel dragen. Zelfs een kroon van goud vertoont dikwijls vlekken, en ze kan op z'n best hen die ze dragen, toch niet gelukkig maken. Het zal echter "een kroon der heerlijkheid" zijn. Een kroon der heerlijkheid is "een kroon des levens" (Openbaring 2:10). Het is een kroon van dat leven dat nooit eindigen zal. Het is een kroon die de dood nooit van iemands hoofd kan stoten. Het moet een blijvende kroon zijn, want het is "een kroon der rechtvaardigheid" (2 Tim. 4:8). Ze werd voor hen gekocht door "Christus' rechtvaardigheid", die hen wordt toegerekend. Zij hebben er recht op gekregen door aanklevende gerechtigheid. Gods gerechtigheid of getrouwheid verzekert hen van deze kroon. Zij zullen een scepter krijgen, "een ijzeren staf" (Openbaring 2:27), die verschrikkelijk zal zijn voor heel de goddeloze wereld. Zij zullen ook "een zwaard" krijgen, "een tweesnijdend zwaard in hun hand om wraak te doen over de heidenen, en bestraffingen over de volken" (Psalm 149:6, 7). Zij zullen ook "een koninklijk kleed" krijgen. De koninklijke klederen in dit koninkrijk zijn witte klederen: "Zij zullen met Mij wandelen in witte klederen" (Openbaring 3:4). Deze verwijzen op een bijzondere wijze naar de niet te bevatten heerlijkheid van de staat van de heiligen in de hemel. Het behaagt de Heere dikwijls om de heerlijke staat van de heiligen aan ons voor te stellen onder het beeld dat zij gekleed zijn in witte klederen. De overwinnaar wordt beloofd dat hij "zal bekleed worden met witte klederen" (Openbaring 3:5). De ouderlingen rondom de troon zijn "bekleed met witte klederen" (Openbaring 4:4). De schare voor de troon is "bekleed met lange witte klederen" (Openbaring 7:9). "Dezen, die bekleed zijn met de lange witte klederen" (vers 13), die "wit gemaakt zijn in het bloed des Lams" (vers 14).

Ik geef toe dat de laatste twee aangehaalde bewijzen betrekking hebben op de staat van de heiligen op aarde, maar toch zijn de uitdrukkingen ontleend aan de staat van de Kerk

in de hemel. Alle klederen, zoals ze terecht genoemd worden, zullen, omdat ze uiterlijke tekenen zijn van zonde en schande, door de heiligen afgelegd worden, wanneer zij tot hun staat van heiligheid komen. Als wij er echter goed op letten bij welke gelegenheden men gewoon was witte klederen aan te trekken, dan zullen wij er veel van de hemel in afgebeeld zien.

Bij welke gelegenheden men witte klederen droeg.

1. *Wanneer de Romeinen hun slaven vrij lieten, dan gaven zij hun een wit kleed, als uiterlijk teken van hun vrijheid.* Zo zullen op die dag de heiligen hun witte klederen aankrijgen, want het is de dag van de "vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods" (Rom. 8:21). Het is de dag van de verlossing van hun lichaam (vers 23). Zij zullen "het diensthuis" niet meer zien, en ook niet meer "tussen twee rijen van stenen liggen." Als wij de staat van de heiligen op aarde vergelijken met die van de godlozen, dan is het inderdaad een staat van vrijheid, terwijl de andere een staat van slavernij is. Maar in vergelijking met hun slaat in de hemel is het slechts een staat van "dienstbaarheid". Een heilige op aarde is inderdaad een jonge prins en een erfgenaam van de kroon, maar zijn lijfspreuk mag wel zijn: "Ik dien", want "hij verschilt niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles" (Gal. 4:1). Wat zijn die verzuchtingen van de heilige, wat zijn die vuile en verachtelijke werkzaamheden waarmee wij hem soms bezig zien, wat zijn die zwarte en haveloze kleren waarin hij loopt, anders dan de uiterlijke kenmerken van deze betrekkelijke dienstbaarheid? Maar vanaf de dag dat de heiligen tot de kroon komen, ontvangen zij hun volledige vrijheid en dienen zij niet meer. Zij zullen volkomen bevrijd worden van de zonde, die van alle boosheden het ergst is, zowel op zichzelf genomen, alsook naar hun begrip. Hoe groot moet die vrijheid zijn, wanneer "de Egyptenaars die zij heden zien, zij in der eeuwigheid niet weder zullen zien." Zij zullen vrij zijn van alle verleiding van de zonde. De satan kan geen toegang hebben om hen nog te verleiden, noch door hemzelf, noch door zijn instrumenten. Dan zal er ten volle voldaan worden aan hun verzoek, dat zij zo dikwijls herhaald hebben: "Leid ons niet in verzoeking." Geen sissende slang kan in het paradijs daarboven komen. Er kan daar geen strik of voetangel gelegd worden om de voeten van de heiligen te verstrikken. Zij kunnen daar zonder vrees lopen, want zij kunnen er niet in gevaar verkeren. Er zijn geen "woningen der leeuwinnen", geen "bergen der luipaarden" in het beloofde land. Ja, zij zullen zelfs buiten de mogelijkheid geplaatst worden om te zondigen, want zij zullen in goedheid bevestigd worden. Het zal de volmaakte vrijheid van hun wil zijn om voor eeuwig onveranderlijk vastberaden te zijn om het goede te doen. En zij zullen verlost zijn van alle gevolgen van de zonde: "De dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn" (Openbaring 21:4). Welk koninkrijk is aan dit Koninkrijk gelijk? De dood vindt nu net zo gemakkelijk zijn weg in een paleis als in een arbeidershuisje. Smart vervult het hart van iemand die een kroon op zijn hoofd draagt. Koninklijke kleren bieden geen bescherming tegen pijn en tegen het schreeuwen vanwege de pijn. In dit Koninkrijk kan er echter geen ellende meer bestaan. Alle smaadheden zullen uitgewist worden, en uit hun ogen zullen nooit tranen meer stromen. Zij zullen niet meer klagen over verlaten, want God zal Zijn aangezicht nooit meer voor hen verbergen. De Zon der gerechtigheid Die op hen schijnt in Zijn middagglans, zal alle wolken verdrijven en zal hun een eeuwigdurende dag bezorgen zonder de minste mengeling van duisternis. Een zondvloed van toorn zal na een vreselijke donderslag vanaf de troon de godlozen wegvagen van voor de rechterstoel in de poel des vuurs. Zij zullen echter in de allereerste plaats zoals Noach in de ark gebracht worden en in veiligheid.

2. *Witte kleding is een teken van reinheid.* Daarom wordt de vrouw van het Lam bekleed "met rein en wit fijn lijnwaad" (Openbaring 19:8; Eng. vert.). En zij die voor de troon stonden, "hebben hun lange klederen gewassen en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams" (Openbaring 7:14). •

De heiligen zullen dan de klederen van volmaakte reinheid aantrekken en zij zullen blinken in vlekkeloze heiligheid, zoals de zon als zij het krachtigst schijnt zonder dat de

geringste wolk het licht onderschept. Volstreekte onschuld zal dan hersteld worden en alle schijn van zonde zal uit dit Koninkrijk verbannen worden. De schuld der zonde en de regerende kracht ervan worden nu uit de heiligen weggenomen, maar toch woont de zonde in hen (Rom. 7:20). Dan zal er echter geen zonde meer in hen zijn: de verdorven natuur zal helemaal verwijderd worden. Die wortel van bitterheid zal uitgerukt worden en er zullen geen sporen van overblijven in hun ziel. Hun natuur zal geheel en al rein en zonde-loos zijn. Er zal geen duisternis in hun geest zijn, maar het verstand van iedere heilige zal, wanneer hij tot zijn Koninkrijk komt, zijn als een bol van zuiver en onvermengd licht. Er zal in hun wil niet de minste afkeer zijn van het goede, of geneigdheid tot het kwade. Zij zullen tot een volkomen gelijkvormigheid aan de wil van God worden gebracht. Zij zullen gezegend worden met een reinheid die gelijk is aan die van de engelen en zij zullen daarin bevestigd worden. Hun genegenheden zullen niet vatbaar zijn voor de minste wanorde of ongeregeldeheid. Het zal hen geen moeite kosten om ze in het rechte spoor te houden. Zij zullen zo vast gericht worden op reinheid dat zij die nooit kunnen verliezen. Zij zullen zo gezuiverd worden van alle aardse droesem, dat zij nooit meer van iets zullen genieten dan van de hemel. Als het mogelijk zou zijn om hen weer te plaatsen te midden van de verlokkelijke dingen van een zondige wereld, dan zouden zij daartussen verkeren zonder de minste bezoedeling. Het zou zijn zoals met de zon die op een mesthoop schijnt en er toch niet door bevuild wordt, en het zou zijn als met de engelen die hun reinheid te midden van Sodom behielden. Hun genadegaven zullen dan volmaakt worden, en al de gebreken, die hen nu aankleven, zullen weggedaan worden. Er zal daar geen grond meer zijn voor klachten over zwakheid in de genade. Niemand in dat Koninkrijk zal klagen over een vijandig hart, of een verdorven natuur. "Het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen" (1 Joh. 3:2).

3. *Zij die onder de Joden begeerden toegelaten te worden tot het priester-ambt, werden nadat zij onderzocht waren en nadat het gebleken was dat zij behoorden tot de priesterlijke linie en dat zij onbesmet waren, gekleed in witte klederen en ingeschreven in het register van de priesters.* Hierop schijnt gezinspeeld te worden in Openbaring 3:5: "Die overwint, die zal bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitdoen uit het boek des levens." Dus zullen de heiligen niet alleen koningen zijn, maar ook priesters, want zij zijn "een koninklijk priesterdom" (1 Petrus 2:9). Zij zullen priesters zijn op hun troon. Uit het gerechtelijk onderzoek is gebleken dat zij afstammen van de grote "Hogepriester van hun belijdenis", dat zij zijn geboren uit Hem door Zijn Geest uit het onvergankelijke zaad van het Woord, en zonder vlek. Dus worden zij, nadat de terechtzitting afgelopen is, toegestaan om priesters te zijn in de tempel daarboven, zodat zij voor eeuwig in het huis van de Heere mogen wonen. Er is op aarde niets heerlijkers dan een koninkrijk; niets eerbiedwaardigers dan het priesterschap en beide komen samen in de verheerlijkte staat van de heiligen. "De algemene vergadering en de gemeente der eerstgeborenen" (Hebr. 12:23), aan wie het "priesterschap" en het "dubbele deel" toebehoren, zullen als zij verschijnen in hun witte klederen der heerlijkheid, een eerbiedwaardig en heerlijk gezelschap vormen. Die dag zal hen laten zien dat zij de personen zijn die de Heere uit al de geslachten der aarde heeft verkozen om nabij Hem te zijn en om Zijn tempel binnen te gaan, ja, zelfs in Zijn heilige plaats. Hun priesterschap dat op aarde begonnen is, zal tot volmaaktheid gebracht worden, terwijl zij in alle eeuwigheid bezig zullen zijn met het offeren van de offerande des lofs aan God en het Lam. Zij kregen op aarde hun deel niet met de overige van de geslachten, maar de Heere Zelf was hun Deel, en Hij zal hun dubbel Deel zijn door alle eeuwen der eeuwigheid.

4. *In tijden van overwinning was men gewoon witte klederen te dragen, waarop ook gezinspeeld schijnt te worden in Openbaring 3:5: "Die overwint, die zal bekleed worden met witte klederen."* En wat is de hemel anders dan een eeuwigdurende overwinning? Niemand komt daar dan alleen zij die strijden en overwinnen. Hoewel Kanaan aan de Israëlieten geschonken werd als een erfenis, moesten zij het veroveren, voordat zij er bezitters van

konden zijn. De heiligen bevinden zich in deze wereld op het slagveld. Zij hebben dikwijls rode klederen aan, klederen die in het bloed gewenteld zijn, maar de dag nadert waarop zij zullen "staan voor den troon en voor het Lam, bekleed zijnde met lange witte klederen, en palmtakken in hun handen" (Openbaring 7:9). Zij hebben een volledige overwinning behaald op al hun vijanden.

De palmboom werd gebruikt als een teken van overwinning, omdat de boom die door gewichten wordt neergedrukt, het toch niet opgeeft, maar des te meer omhoog schiet. Palmbomen werden gegraveerd op de deuren van de heiligste plaats (1 Kon. 6:32), die een bijzonder beeld was van de hemel, want de hemel is de plaats waarin de heiligen ook als overwinnaars ontvangen worden.

Let eens op de vreugde en vrede van de heiligen in hun witte klederen.

De vreugde die voortkomt uit het zien van de gevaren die voorbij zijn en van de rijkdommen en de eerbewijzen die juist bij de deur van de dood worden verkregen, ontroert het hart op de gevoeligste wijze. Dit zal een bestanddeel zijn van de eeuwigdurende gelukzaligheid van de heiligen, waarvoor geen plaats zou zijn geweest in de hemel van de onschuldige Adam en zijn zondeloos zaad, als wij veronderstellen dat hij staande was gebleven. De verheerlijkte heiligen zullen zeker niet vergeten, hoe zij in de wereld onthaald zijn. Het terugdenken daaraan zal zijn tot Gods eer en het zal ook de vreugde van de heiligen verhogen. De koning van Sicilië, die van geboorte de zoon van een pottenbakker was, handelde wijs toen hij aan zijn tafel bediend wilde worden uit aardn vaten. Dit moest wel een extra bekoring geven aan zijn maaltijden. Een geboren erfgenaam van de troon zou daar echter geen genoegen in hebben kunnen scheppen. Kan ooit eten zo goed smaken als aan iemand die honger heeft? Of kan iemand zo'n genoegen scheppen in overvloed als iemand die nijpend gebrek heeft geleden? Hoe meer moeilijkheden de heiligen onderweg naar de hemel ondervinden, hoe aangenamer de plaats voor hen zal zijn, als zij er komen. Elke rake slag die zij hebben toegebracht in de geestelijke strijd, zal een juweel zijn aan hun gloriekroon. Iedere overwinning die behaald is op de zonde, de satan en de wereld, zal hun triomferende vreugde verhogen. De herinnering aan het kruis zal de kroon verzoeten, en de herinnering aan hun reis door de wildernis, zal een extra frisheid toebrengen aan de erevelden als zij erdoor lopen en terugzien op de dag toen zij "zwan daarheen gingen zonder de zon." En nu zij triomferend verschijnen in witte klederen, is dat een teken dat zij een eervolle vrede verkregen hebben. Het is zulk een vrede dat hun vijanden die niet meer verstoren kunnen. Zo wordt ieder ding dat op bijzondere wijze aangepast was aan hun strijdende toestand, opzij gelegd. Het zwaard wordt opzij gelegd en zij nemen "de pen van een vaardig schrijver" ter hand om als blijk van hulde de lofprijzingen van Hem door Wie zij overwonnen, neer te schrijven. De openbare eredienst, het preken en de sacramenten zullen eerbiedig opzij gelegd worden: er is "geen tempel in dezelve" (Openbaring 21:22). Toen waren deze zeer aangenaam voor hen, maar als de reizigers allemaal thuis zijn gekomen, zijn de herbergen die hen onderweg gastvrij moesten onthalen, gesloten. De kaarsen worden uitgedaan als de zon opgekomen is, en de tabernakel die in de woestijn gebruikt werd, wordt opgevouwen wanneer de tempel der heerlijkheid ervoor in de plaats is gekomen. Vele van de plichten van de heiligen zullen dan opzij gelegd worden, zoals iemand afstand doet van zijn staf, wanneer hij aan het einde van zijn reis is gekomen. Het bidden zal dan veranderd worden in het prijzen en omdat er geen zonden meer beleden moeten worden, en er in geen noden meer voorzien moet worden, zullen het belijden en het smeken geheel opgaan in eeuwige dankzegging. Er zal geen rouw zijn in de hemel. Zij hebben met tranen gezaaid; de tijd om met gejuich te maaien is gekomen, "en God zal alle tranen van hun ogen afwissen" (Openbaring 21:4).

Er is daar geen zelfkastijding meer nodig en het zelfonderzoek is dan ten einde. Zij zullen niet meer hoeven te waken, want het gevaar is voorbij. De lijdzaamheid heeft haar volmaakte werk verricht, en ze kan hier geen nut meer doen. Het geloof is veranderd in het zien en de hoop is verzvolgen in de oceaan van waarneembaar en volkomen

genieten. Al de rebellen zijn onderworpen, en de heiligen zitten rustig op hun troon; en dus zijn de strijdkrachten die nodig zijn in tijden van geestelijke oorlogvoering, ontbonden, en zij blijven in de volmaaktste vrede hun overwinning vieren.

5. *Witte klederen werden op feestdagen gedragen ten teken van vreugde.* Zo zullen de heiligen bekleed worden met witte klederen, want zij zullen de Heere een eeuwige sabbat houden: "Er blijft dan een rust (of het houden van een sabbat) over voor het volk Gods" (Hebr. 4:9). De sabbat is in de achtig van de heiligen de koning der dagen: en zij zullen eeuwig sabbat vieren in het Koninkrijk der hemelen en dus zullen hun klederen altijd wit zijn. Zij zullen een eeuwige "rust" genieten met een ononderbroken vreugde, want de hemel is geen rustplaats waar zij eeuwig uit kunnen slapen. Daar rusten zij dag noch nacht, maar hun werk is hun rust en hun voortdurende ontspanning en men kent daar geen zware arbeid of vermoeidheid. Zij rusten daar in God, Die het Middelpunt is van hun ziel. Hier vinden zij de vervulling, of de voldoening van al hun begeerten, terwijl zij God ten volle kunnen genieten en een ononderbroken gemeenschap met Hem hebben. De ziel zal altijd rusteloos zijn tot ze tot dit punt komt, maar als ze dit punt heeft bereikt, dan rust ze, want Hij is "het laatste doeleinde" en verder kan de ziel niet komen. De ziel kan niets meer begrijpen, willen of begeren, maar in Hem bezit ze wat evenredig is met haar grenzeloze begeerten. Dit is het gelukkige einde van al de arbeid van de heiligen. Hun zware arbeid en hun smart eindigt in vreugdevolle rust. De Chaldeeërs stelden als zij een indeling maakten van de natuurlijke dag, de dag het eerst en de nacht het laatst. De Joden beschouwden de nacht juist als het eerste deel en de dag als het laatste deel van de dag. Zo beginnen ook de godlozen met een dag van rust en plezier, maar ze eindigen met een nacht van eindeloze zware arbeid en smart. Gods kinderen hebben echter eerst hun duistere nacht en dan komt de dag van eeuwige rust. Hierover merkt Abraham in de gelijkenis van de rijke man in de hel, op: "Kind, gedenk dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij vertroost, en gij lijdt smarten" (Lukas 16:25).

Het land waar dit Koninkrijk gelegen is.

Als nu iemand vraagt waar het Koninkrijk van de heiligen ligt, dan is het antwoord dat het niet in deze wereld gelegen is, maar dat het ligt in een beter land, dat is een hemels land (Hebr. 11:16). Het is een land dat beter is dan het beste land in deze wereld, namelijk: het hemelse Kanaan, Immanuëlsland, waar het aan niets ontbreekt om de gelukzaligheid van de inwoners volkomen te maken. Dit is het gelukkige land, dat gezegend is met een eeuwige bron, die alle dingen voor nooddrift, gerieflijkheid en vreugde oplevert. Daar zullen de mensen het voedsel van de engelen eten en zij zullen onderhouden worden met "het Manna Dat verborgen is" (Openbaring 2:17), zonder dat zij dit moeizaam moeten gaan verzamelen. Zij zullen overvloedig gevoed worden met de voortbrengselen van het land die in hun mond vallen, zonder dat zij zich er enigszins voor in moeten spannen. In dat land is het eeuwig dag, want "aldaar zal geen nacht zijn" (Openbaring 21:25). Eeuwige zonneshijn maakt dat "beter land" schoon, maar een verschroeiende hitte is er niet. Er zullen daar nooit wolken gezien worden en toch is het geen land van droogte. De bomen die door de Heere geplant zijn, staan aan waterbeken en zij zullen nooit gebrek hebben aan vochtigheid, want zij zullen een eeuwige voorziening hebben van de Geest, door Jezus Christus, van de Vader. Dit is het land waar onze Heere vandaan kwam, en waar Hij weer naar toe is gegaan. Dit is het land waarop al de heilige patriarchen en profeten het oog gericht hadden, terwijl zij op aarde waren. Dit is het land waarheen al de heiligen die ons zijn voorgegaan, zich een weg gevochten hebben, en waarheen de martelaren met blijdschap zijn gezwommen door een zee van bloed. Deze aarde is de plaats van de vreemdelingschap van de heiligen en dat is hun land waar zij hun eeuwigdurende rust zullen genieten.

De koninklijke stad.

De koninklijke stad is "de grote stad, het heilige Jeruzalem", die uitgebreid beschreven wordt in Openbaring 21 vanaf vers 10 tot het einde van het hoofdstuk.

Het is wel waar dat sommige geleerde theologen deze stad op de aarde plaatsen, maar het lijkt mij toe dat de bijzonderheden die de beschrijving vermeldt, meer degenen steunen die wat de plaats betreft naar de andere wereld wijzen. De heiligen zullen regeren in de stad waarvan "de muur" van jaspis" is (vers 18) en "de fundamenten van den muur der stad waren met allerlei kostelijk gesteente versierd" (vers 19) en "de straat was zuiver goud" (vers 21), zodat hun voeten gezet zullen worden op datgene waarop de mensen van deze wereld hun hart zetten. Dit is een "stad" die God "hun bereid heeft" (Hebr. 11:16).

Het is een "stad die fundamenten heeft" (Hebr. 11:10). Het is een "blijvende stad" (Hebr. 13:14), die zal blijven bestaan en zal bloeien, wanneer alle steden van de wereld in de as gelegd worden. Het is een stad die niet bewogen zal worden, wanneer de fundamenten van de wereld omgekeerd worden. Het is een stad die nooit van inwoners verandert: geen van hen zal er ooit uit verwijderd worden, want het leven en de onsterfelijkheid heersen daar en de dood kan daar niet binnenkomen. Deze stad is gezegend met een volmaakte en eeuwigdurende vrede die in het minst niet verstoord kan worden. Niets van buitenaf kan haar lastigvallen en daarom "zullen haar poorten niet gesloten worden des daags, want aldaar zal geen nacht zijn" (Openbaring 21:25).

Niets van binnenuit kan haar vrede verstoren. Het ontbreekt daar niet aan de nodige voorzieningen; er is daar geen gebrek; er heerst daar geen tweedracht onder de inwoners. Welke conflicten er nu ook zijn onder de heiligen, daar zal geen spoor van hun vroegere wrijvingen overblijven. De liefde tot God en tot elkaar zal volmaakt zijn. En degenen van hen die het verst van elkaar verwijderd stonden, zullen daar elkaar met vreugde omhelzen en zich in elkaar verlustigen.

Het koninklijk paleis.

Het koninklijk paleis is het huis van Christus' Vader, waarin Vele woningen" zijn (Joh. 14:2). Daar zullen de heiligen voor eeuwig wonen. Dat is het huis dat voor de erfgenamen der heerlijkheid toebereid is, zelfs voor hen die nu in de armzaligste huisjes wonen of die hun hoofd nergens neer kunnen leggen. Aangezien onze Heere Zijn heiligen naar een koninkrijk roept, zal Hij hen voorzien van een huis dat past bij de waardigheid waarmee Hij hen bekleedt. De hemel zal een gerieflijk, ruim en heerlijk huis zijn voor hen tot wie de Koning een welbehagen heeft om hen eer te doen.

Nooit werd een huis tegen zo'n hoge prijs gekocht als dit huis, omdat het gekocht werd met het bloed van de Middelaar en met niets minder kon het voor hen verkregen worden. Nooit kostte het zoveel moeite om bewoners voor een huis geschikt te maken. De heiligen waren van nature volkomen ongeschikt voor dit huis, en menselijke kunst en vlijt konden hen er niet geschikt voor maken. De Vader geeft echter de inwoners die Hij op het oog heeft, aan de Zoon om door Hem verlost te worden. De Zoon betaalt de prijs van hun verlossing, namelijk Zijn eigen dierbaar bloed, opdat zij met de goedkeuring van de gerechtigheid toegang mogen hebben tot het huis. De Heilige Geest heiligt hen door Zijn genade, opdat zij geschikt mogen zijn om daar binnen te komen waar niets dat onrein is kan binnengaan. En verwondert u zich daar niet over, want het is "des Konings paleis" dat zij zullen ingaan (Psalm 45:16). Het is het huis des Koninkrijks, waar de grote Koning Zijn hof houdt, waar Hij Zijn troon gesteld heeft en op een bijzondere wijze - waar sterfelijke mensen zich geen denkbeeld van kunnen vormen - Zijn heerlijkheid laat zien.

De tuin van het paleis.

Het paradijs is de tuin van hun paleis. "Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn", zei onze Heiland tot de moordenaar aan het kruis (Lukas 23:43).

De hemel is een paradijs voor vreugde en vermaak, waar zowel houtgewas is als water: "Een zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den

troon Gods en des Lams. In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier was de Boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijn vrucht" (Openbaring 22:1, 2).

Hoe gelukkig had de onschuldige Adam kunnen zijn in het aardse paradijs waar niets ontbrak dat men nodig had of dat tot vreugde diende! Eden was de aangenaamste plaats van de onbedorven aarde en het paradijs was het aangenaamste plekje van Eden. Wat is de aarde echter in vergelijking met de hemel? De verheerlijkte heiligen zijn bevorderd tot het hemelse paradijs. Daar zullen zij niet alleen de Boom des levens zien, maar zij zullen "eten van den Booms des levens, die in het midden van het paradijs Gods is" (Openbaring 2:7). Zij zullen de heerlijkheid van de Middelaar aanschouwen en verzadigd worden met Zijn goedheid. Er zal "geen vlamig lemmer eens zwaards" zijn "om den weg van den boom des levens te bewaren", maar zij zullen er vrijelijk van eten en zij zullen eeuwig leven. Zij zullen drinken "uit de beek Uwer wellusten" (Psalm 36:9). Dat zijn die zoete en zuivere genietingen die het land van Immanuël verschaft en zij zullen voor eeuwig zwemmen in de oceaan van onvermengde vreugde.

De koninklijke schatten.

Zij zullen koninklijke schatten hebben die voldoende zijn om de waardigheid waartoe zij bevorderd zijn, te ondersteunen. Aangezien de straat "zuiver goud" is en de twaalf poorten ervan "twaalf paalen" zijn, moet hun schat wel bestaan uit datgene dat "beter" is dan goud of paarlemoer. Het is "een eeuwig gewicht der heerlijkheid" (2 Kor. 4:17). O kostbare schat! Het is een schat die niet onderhevig is aan onmerkbaar verderf door rot of roest, een schat die niemand van hen kan stelen (Matth. 6:20). Nooit verschaftte enig koninkrijk zulk een kostbare schat, of een schat van zulk een verscheidenheid, want "die overwint, zal alles beërven" (Openbaring 21:7). Geen schatten op aarde zijn voorzien van "alles". Als ze allemaal tot één zouden worden samengebracht, dan zouden er veel meer waardevolle dingen aan ontbreken dan erin gevonden worden. Dit zijn dan "de kleinodiën" van deze "koningen" die het Koninkrijk der hemelen beërven. Zij zullen aan niets gebrek hebben dat kan bijdragen aan hun volle tevredenheid. Nu zijn zij rijk aan hoop, maar dan zullen zij hun rijkdommen in handen hebben. Nu zijn alle dingen van hen op grond van het recht dat zij erop hebben; dan zal alles van hen zijn, omdat zij het bezitten. Zij mogen voor eeuwig door Immanuëls land trekken en de heerlijkheid en de rijkdom ervan aanschouwen met de voldoening schenkende gedachte dat alles wat zij zien van hen is. Het zou jammer zijn dat zij die er zeker van kunnen zijn, dat zij tenslotte "alles" zullen beërven, zich ooit onbehaaglijk zouden voelen onder het gebrek aan goede dingen van deze aarde.

De tempel in dit Koninkrijk.

Al is het zo dat er geen (stoffelijke) tempel in het Koninkrijk is, geen indirect dienen van God in het gebruik van de inzettingen zoals hier op aarde, toch zijn wat dit Koninkrijk betreft "de almachtige God, en het Lam haar Tempel" (Openbaring 21:22). Zoals de tempel de heerlijkheid was van Kanaan, zo zal de hemelse tempel de heerlijkheid van de hemel zijn. De heiligen zullen daarin gebracht worden als een koninklijk priesterdom om voor eeuwig in het huis des Heeren te wonen, want Jezus Christus zal dan iedere heilige maken "tot een pilaar in de tempel Gods en hij zal niet meer daaruit gaan" (Openbaring 3:12), terwijl de priesters en de Levieten bij het vervullen van hun beurten wel uit de stoffelijke tempel gingen. Daar zullen de heiligen "de wolk der heerlijkheid" hebben, de Goddelijke tegenwoordigheid, met de innigste, ononderbroken gemeenschap met God. Daar zullen zij Jezus Christus hebben als de ware Ark, waarin de vurige wet voor eeuwig voor hun ogen verborgen zal zijn. Daar zullen zij het verzoendeksel hebben, vanwaar niets hen toe zal stralen dan eeuwige vrede en goedheid. Daar zijn de Cherubijnen, het gezelschap van heilige engelen, die zich bij hen aan zullen sluiten in de eeuwige bewondering van de verborgenheid van Christus. Daar is de gouden kandelaar met zijn zeven lampen, want "de heerlijkheid Gods heeft haar

verlicht, en het Lam is haar Kaars" (Openbaring 21:23). Daar is het reukaltaar, in de voorbid-ding van Christus, "Die altijd leeft om voor hen te bidden" (Hebr. 7:25). Hij stelt voor eeuwig de verdiensten van Zijn dood en lijden ten toon, en krachtdadig wil Hij voor eeuwig dat zij, die de Vader Hem gegeven heeft, bij Hem zijn. En de tafel der toonbroden is voor eeuwig aanwezig bij het feest, dat zij samen zullen hebben in de genieting van God. Dit leidt mij ertoe om meer in het bijzonder over het volgende uit te weiden:

Het gezelschap dat zich daar bevindt.

Wat zouden koninklijke macht en autoriteit, tekenen van koninklijke waardigheid, rijkste schatten, en alle andere voordelen van een koninkrijk, baten zonder aangenaam gezelschap? Sommige gekroonde hoofden hebben slechts een droevig leven gehad door het ontbreken ervan. Hun paleizen zijn gevangenis voor hen geweest en hun eretekens waren voor hen als de ketenen aan een gevangene. Terwijl zij door iedereen gehaat werden, hadden zij niemand op wie zij hun vertrouwen konden stellen, of met wie zij aangename omgang konden hebben. Het belangrijkste deel van de gelukzaligheid van de hemel is echter gelegen in het gezegende gezelschap dat de heiligen daar zullen hebben. Om dit te verhelderen, geef ik u enkele zaken ter overweging.

1. Het gezelschap van de heiligen onder elkaar.

De omgang van de heiligen met elkaar zal geen gering deel uitmaken van de hemelse gelukzaligheid. De gemeenschap der heiligen op aarde wordt zeer op prijs gesteld door allen die door de wereld naar Sion reizen. En metgezellen in de zonde kunnen nooit zo'n waar genoegen en vermaak in elkaar hebben als Gods volk soms heeft als zij samen bidden en over die dingen waar de wereld een vreemdeling van is, met elkaar spreken. Hier zijn er in een gezelschap op z'n best slechts enkele heiligen en sommigen van hen verkeren in zo'n positie dat zij naar het toeschijnt, "alleen wonen", omdat zij niet in aanraking kunnen komen met hen voor wie zij hun hart wat betreft hun geestelijke toestand vrijmoedig zouden kunnen uitstorten. Zij zuchten en zeggen: "Ai mij, want ik ben als wanneer de zomervruchten zijn ingezameld... er is geen druif om te eten... de goedertierene is vergaan uit het land" (Mich. 7:1, 2). Maar "in de algemene vergadering van de eerstgeborenen in de hemel" zal geen van de heiligen die ooit op de aarde waren of op de aarde zullen zijn, gemist worden. Zij zullen allen op één plaats bij elkaar zijn. Allen bezitten één Koninkrijk en allen zullen samen aanzitten aan het avondmaal van de bruiloft des Lams. Hier op aarde zijn de besten van de heiligen niet zonder zondige onvolmaaktheden, die hun gezelschap minder aangenaam maken, maar daar zullen zij volmaakt zijn zonder "vlek of rimpel of iets dergelijks (Ef. 5:27). En alle natuurlijke, zowel als zondige onvolmaaktheden zijn dan weggedaan; de heiligen "zullen blinken als de glans des uitspansels" (Dan. 12:3).

Daar zullen wij Adam en Eva zien in het hemelse paradijs, terwijl zij vrijelijk eten van de Boom des levens. Daar zullen wij Abraham, Izak en Jakob zien en al de heilige patriarchen die niet meer zwerven van land tot land, maar die tot hun eeuwige rust zijn gekomen. Daar zullen wij al de profeten zien die zich verlustigen in de glorie van Hem, van Wiens komst zij geprofeteerd hebben. Daar zullen wij de twaalf apostelen van het Lam zien die op hun twaalf tronen zitten, en al de heilige martelaren in hun lange witte klederen met hun kroon op hun hoofd. Daar zullen wij de godvrezende koningen zien die bevorderd zijn tot het Koninkrijk dat niet bewogen kan worden, en daar zullen wij hen zien "die er velen rechtvaardigen", blinkend "gelijk de sterren, altoos en eeuwiglijk." Daar zullen wij onze Godzalige vrienden, familiebetrekkingen en degenen met wie wij op aarde omgingen, zien, "pilaren in de tempel Gods", die daar nooit meer van ons uit zullen gaan.

En het is meer dan waarschijnlijk dat de heiligen elkaar in de hemel zullen kennen, dat zij tenminste hun vrienden, familiebetrekkingen en ook degenen met wie zij op aarde omgingen, kennen en ook degenen die een zeer voorname plaats innamen in de kerk. Die kennis zal echter niettemin gezuiverd zijn van alle aardse gedachten en

genegenheden. Dit schijnt begrepen te zijn in die gelukzalige volmaaktheid waartoe de heiligen daar bevorderd zullen zijn. Indien Adam op het eerste gezicht wist wie en wat Eva was toen de Heere haar tot hem bracht (Gen. 2:23, 24), waarom zou iemand dan in twijfel trekken, of mannen en vrouwen, ouders en kinderen elkaar in de heerlijkheid zullen kennen? Als de Thessalonicenzen, die onder de bediening van Paulus bekeerd werden, zijn kroon des roems zullen zijn voor onze Heere Jezus Christus (1 Thess. 2:19), waarom mogen wij dan niet tot de conclusie komen dat predikanten de leden van hun gemeente in de hemel zullen kennen en de leden van de gemeente hun predikanten? En als de discipelen op de berg der verheerlijking Mozes en Elia kenden die zij nooit tevoren gezien hadden (Matth. 17:4), dan hebben wij toch grond om te denken, dal wij hen en mensen zoals zij, ook zullen kennen, wanneer wij in de hemel komen. De gemeenschap der heiligen zal daar zeer intiem zijn: zij zullen "met Abraham en Izak en Jakob aanzitten in het Koninkrijk der hemelen (Matth. 8:11). Lazarus werd van de engelen gedragen "in den schoot van Abraham (Lukas 16:22).

En al zal de verscheidenheid van talen ophouden (1 Kor. 13:8), toch twijfel ik er niet aan dat er in de hemel van de taal gebruik zal worden gemaakt en dat de heiligen daar God zowel met hun lichaam als met hun geest zullen verheerlijken, terwijl zij hun lofprijzingen met een hoorbare stem zullen uitspreken. (En welke taal daar gesproken zal worden, dat zullen wij pas begrijpen als wij daar zijn.) Toen Paulus opgetrokken werd tot in de derde hemel, de plaats van de gezegenden, hoorde hij "onuitsprekelijke woorden, die het een mens niet geoorloofd is te spreken" (2 Kor. 12:4). Mozes en Elia spraken toen zij op de berg met Christus waren, met Hem (Matth. 17:3) en zij "zeiden Zijn uitgang, dien Hij zou volbrengen te Jeruzalem" (Lukas 9:31).

2. Het gezelschap van de heilige engelen.

De heiligen zullen daar in het gezelschap verkeren van al de heilige engelen. "De vele duizenden der engelen" zullen daar in hun verheerlijkte staat hun metgezellen zijn. Hoe gelukkig waren de herders die het gezang hoorden van het hemelse heirleger, toen Christus geboren was, maar driewerf zo gelukkig zullen zij zijn die hun stem zullen verenigen met die van hen in het koor van de heiligen en engelen in de hemel, wanneer Hij verheerlijkt zal worden in allen die Hem daar omringen. Dan zullen wij kennismaken met deze gezegende geesten, die nooit zondigden. Hoe helder zullen deze morgensterren blinken in de heilige plaats! Zij waren gediensstige geesten voor degenen die de zaligheid beërven zouden en zij hadden hen lief voor de zaak van hun Heere en Meester. Zij legerden zich rondom hen om hen voor gevaar te behoeden. Hoe blij zullen zij hen in hun eeuwige woningen verwelkomen! Hoe zullen zij zich erin verheugen hen tenslotte naar hun Koninkrijk te zien komen, zoals de voogd zich verheugt in de voorspoed van zijn pupillen! De heiligen zullen niet meer bang voor hen zijn, zoals zij dat vroeger waren.

Zij zullen dan de sterfelijkheid en de zwakheden van het lichaam afgelegd hebben en zij zullen zelf, zoals de engelen Gods, bekwaam zijn om gemeenschap en omgang te hebben met deze schitterende wezens. En omdat zij beiden gesteld zijn onder één Hoofd, de Heere Jezus Christus, zullen zij met elkaar God en het Lam loven, "zeggende met een grote stem: Het Lam Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging (Openbaring 5:12).

Of de engelen zoals sommigen denken, vluchtige lichamen zullen aannemen, zodat zij gezien kunnen worden door de lichamelijke ogen van de heiligen, die daardoor gemakkelijker met hen kunnen spreken, weet ik niet. Maar omdat het hen niet ontbreekt aan gelegenheden om met elkaar te spreken, hebben wij reden om te denken, dat gesprekken tussen hen en de heiligen niet voor eeuwig verhinderd zullen worden.

3. Heerlijke gemeenschap met God en Christus.

Zij zullen in de hemel omgang hebben met de Heere Zelf. Zij zullen heerlijke gemeenschap hebben met God en Christus, wat de volmaaktheid is van de gelukzaligheid. Ik geef er de voorkeur aan om te spreken over de gemeenschap met de

God en met de Mens Christus samen, omdat, zoals wij onze genade putten uit het Lam, wij onze heerlijkheid ook uit Hem putten, omdat de Mens Christus (als ik het zo eens mag zeggen) het Middelpunt is van de Goddelijke heerlijkheid in de hemel, van waaruit zij verspreid wordt over al de heiligen. Het lijkt ons toe dat dit geleerd wordt door die Schriftplaatsen, die de hemelse gelukzaligheid uitdrukken door "met Christus zijn: "Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn" (Lukas 23:43). "Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt" (Joh. 17:24). (Opvallend is wat er hier om dit te bekrachtigen aan toegevoegd wordt: "opdat zij Mijn heerlijkheid mogen aanschouwen"). "En alzo zullen wij altijd niet den Heere wezen (I Thess. 4:17), namelijk, de Heere Christus, Die wij in de lucht zullen ontmoeten.

Dit schijnt ook de strekking te zijn van die Schriftplaatsen, waarin tegelijkertijd zowel van God als van het Lam, de geslachte Heiland, gesproken wordt, aangaande de gelukzaligheid van de heiligen in de hemel: "Want het Lam, Dat in het midden des troons is, zal hen weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen" (Openbaring 7:17). "Zie, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen (Openbaring 21:3), dat wil zeggen, als een tabernakel (dit betekent het Woord), dat is, in het vlees van Christus. Vergelijk hiermee Johannes 1:14 en Openbaring 21:22: "De Almachtige God is haar Tempel, en het Lam."

Hierin is de hoogste gelukzaligheid van de heiligen in de hemel gelegen, zodat zij zonder dit nooit gelukkig zouden zijn, al zijn zij in dat heerlijke paleis gehuisvest en daar gezegend met het gezelschap van engelen. Wat ik hierover zal wagen te zeggen, omvat drie dingen.

1. De heerlijke tegenwoordigheid van God en het Lam.

De heiligen in de hemel zullen de heerlijke tegenwoordigheid van God en van het Lam genieten. "God Zelf zal bij hen zijn" (Openbaring 21:3). Zij zullen eeuwig bij de Heere zijn. God is wat Zijn wezen betreft alomtegenwoordig. De strijdende heiligen, op aarde, genieten Zijn bijzondere genaderijke tegenwoordigheid, maar in de hemel genieten zij Zijn heerlijke tegenwoordigheid. Daar worden zij gebracht tot nabij de troon van de grote Koning, en daar staan zij voor Hem, de plaats waar Hij Zijn onbevattelijke heerlijkheid vertoont. Daar hebben zij "de tabernakel Gods", waarop de wolk der heerlijkheid rust, de volheerlijke menselijke natuur van Christus, waarin "de volheid der Godheid" woont. Ze is niet als met een sluier bedekt als in de dagen van Zijn vernedering, maar ze schijnt ongehinderd door dit gezegende vlees, zodat al Zijn heiligen Zijn heerlijkheid mogen aanschouwen en ze maakt dat lichaam heerlijker dan wel duizend zonnen. De stad heeft daarom geen zon of maan nodig, want "de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is haar Licht" (eigenlijk: haar Kaars; Openbaring 21:23). Dat wil zeggen, dat het Lam het heldere of lichtgevende Lichaam is dat licht geeft aan de stad, zoals de zon en de maan nu licht geven aan de wereld, of zoals een kaars een donkere kamer verlicht. Het licht dat uit dat heerlijke lichtgevende Lichaam voortkomt, is "de heerlijkheid Gods".

Vroeger brandde die kaars zeer zwak, ze was in de tijd van Zijn vernedering verborgen onder een korenmaat, maar zo nu en dan schoot ze enige stralen van dit licht uit en deze verblindden de ogen van de toeschouwers. Nu is ze echter hoog geplaatst in de stad Gods, waar ze schijnt en voor eeuwig in volmaakte heerlijkheid zal schijnen. Ze werd soms opzij gelegd, als een steen die van de bouwlieden verworpen werd, maar nu is ze en zal ze voor eeuwig het Licht, of het lichtgevende Lichaam van die stad zijn en dat wel "den allerkostelijksten steen gelijk, namelijk als den steen jaspis, blinkende gelijk kristal" (Openbaring 21:11). Wie kan de gelukzaligheid van de heiligen in de audiëntiekamer van de grote Koning onder woorden brengen? Hij zit daar op Zijn statiestoel, terwijl Hij Zijn heerlijkheid zeer duidelijk doet uitkomen in de Mens Christus. Zijn genadige tegenwoordigheid brengt een geweldige verandering teweeg in de heiligen in deze wereld. Zijn luisterrijke heerlijkheid in de hemel moet dan wel hun genadegiften tot

volmaaktheid verheffen, en de hoedanigheid ervan verhogen. De heiligen hier op aarde ondervinden dat de tegenwoordigheid van God, Die hier bij hen is, in Zijn genade van een soort hel een kleine hemel kan maken. Hoe groot moet dan de hemelse heerlijkheid wel niet zijn door Zijn aanwezigheid daar in Zijn heerlijkheid!

Als een kaars een huisje of een gevangenis enigszins mooi maakt, hoe mooi zal dan de schijnende zon een paleis of paradijs maken! Gods genadige tegenwoordigheid maakte het verblijf in de wildernis licht voor Mozes, het dal van de schaduw des doods licht voor David, een vurige oven licht voor de drie jongelingen. Welk een verrukkelijke schoonheid zal er dan voortkomen uit de Zon der gerechtigheid, Die op de straat van de stad die belegd is met zuiver goud, schijnt met de glans van de middag! Deze heerlijke tegenwoordigheid van God in de hemel zal een heerlijkheid op de heiligen zelf leggen. De mooiste tuin heeft geen schoonheid, wanneer de duisternis van de nacht erover neerdaalt, maar de schijnende zon brengt een heerlijkheid op de zwartste bergen. Zo zullen zij die nu "als een lederen zak in de rook" zijn, zowel in ziel als in lichaam heerlijk zijn, wanneer zij geplaatst zijn in de heerlijke tegenwoordigheid van God.

2. De volle genieting van God en van het Lam.

A. De heiligen in de hemel zullen de volle genieting hebben *van God* en van het Lam. Dit is het wat het redelijk schepsel volkomen bevredigt en hierin is de eeuwige rust van de heiligen gelegen. Dit zal al hun gemis goedmaken en de begeerten van hun zielen vervullen, die na alles wat zij hier verkregen hebben, toch roepen: "Geef, geef!" Zij roepen dit niet zonder enige vrees, omdat zij, hoewel zij God genieten, Hem toch niet ten volle genieten. Wat betreft de wijze waarop zij Hem zullen genieten, zegt de Heere ons: "En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt" Goh. 17:3).

Nu zijn er twee manieren waarop een begerenswaardig voorwerp op de volmaaktste en bevredigendste wijze gekend kan worden: de ene is door het te zien, de andere door bevinding. Het zien bevredigt het verstand en de bevinding bevredigt de wil. Dus kan iemand zeggen dat de heiligen in de eerste plaats God en het Lam genieten door een kennis die verkregen wordt door innerlijke aanschouwing en in de tweede plaats door een bevindelijke kennis, die beide volmaakt zijn. Ik bedoel volmaakt wat betreft het vermogen van het schepsel, want anders is een volmaakte kennis van een oneindig wezen door een schepsel onmogelijk. De heiligen op aarde genieten God in de kennis die zij van Hem hebben uit wat er van Hem getuigd wordt in Zijn heilig Woord, dat zij geloven. Zij zien Hem ook in een duistere rede "in de spiegel" van de ordonnantiën, die als het ware de beeltenis van de Bruidegom, of de schaduw vertonen terwijl Hij afwezig is. Zij hebben ook enige bevindelijke kennis van Hem; zij "smaken dat God goed is" en "dat de Heere genadig is." De heiligen in de hemel zullen echter geen goede getuigenis van de Koning nodig hebben. Zij zullen Hem zien en daarom houdt het geloof op. Zij zullen Zijn eigen aangezicht aanschouwen en daarom zijn er geen ordonnantiën meer en is er geen behoefte aan een spiegel. Zij zullen drinken en wel overvloedig drinken van datgene waarvan zij geproefd hebben en dus houdt de hoop op, want zij zijn dan aan de uiterste grenzen van hun verlangens.

B. De heiligen in de hemel zullen God en *het Lam* genieten door het zien, en dat op de volmaaktste wijze: Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht" (1 Kor. 13:12).

Hier is ons zien slechts indirect, als door een spiegel, waarin wij de dingen zelf niet zien, maar de beelden van de dingen. Daar zullen wij echter een onmiddellijk gezicht hebben van God en van het Lam. Hier is onze kennis slechts duister, maar daar zal ze helder zijn, zonder de minste vermenging met duisternis. De Heere heeft nu omgang met Zijn heiligen door de traliën van de ordonnantiën, maar daar zullen zij in de audiëntiekamer bij Hem zijn. Er is nu voor ons een deksel op het heerlijke aangezicht, maar als wij in het Hogerhuis komen, dan zal blijken dat het deksel, waardoor nu enige stralen van

schoonheid geschoten worden, helemaal weggenomen is. Dan zullen heerlijke uitnemendheden en volmaaktheden, die door stervelingen niet gezien worden, duidelijk ontdekt worden, want wij "zullen Zijn aangezicht zien" (Openbaring 22:4). De uitdrukking schijnt ontleend te zijn aan de eer waarmee sommigen bekleed werden aan de hoven van vorsten, omdat zij de koning zelf mochten bedienen. Wij lezen in Jeremia 52:25 van "zeven mannen die nabij de koning waren" (Eng. vert.) In het Hebreeuws lezen wij het als: "die aanschouwers van des konings aangezicht waren." O onuitsprekelijke heerlijkheid! De grote Koning houdt hof in de hemel, en de heiligen zullen allen Zijn hovelingen zijn. Zij zullen altijd nabij de Koning zijn en zij zullen Zijn aangezicht zien. "De troon Gods en des Lams zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen, en zij zullen Zijn aangezicht zien" (Openbaring 22:3, 4).

Zij zullen Jezus Christus zien met hun lichamelijke ogen, aangezien Hij nooit de menselijke natuur opzij zal leggen. Zij zullen altijd dat heerlijke, gezegende lichaam aanschouwen dat als persoon verenigd is met de Goddelijke natuur, en dat verheven is Ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij, en allen naam die genaamd wordt." Daar zullen wij met onze ogen datzelfde lichaam zien dat uit Maria geboren werd te Bethlehem en dat te Jeruzalem tussen twee moordenaars gekruisigd werd. Daar zullen wij het gezegende hoofd zien dat met doornen gekroond werd. Daar zullen wij het aangezicht zien dat bespogen werd, en de handen en de voeten die aan het kruis genageld werden. Alle zullen nu blinken met een heerlijkheid die niet te bevatten is. De heerlijkheid van de Mens Christus zal de ogen van al de heiligen bekoren. Hij zal voor eeuwig "wonderbaar worden in allen die geloven" (I Thess. 1:10).

Als elke ster in de hemel zou schijnen als de zon in haar middagglans, en als het licht van de zon zo zou toenemen dat de sterren wat betreft het licht dat ze uitstralen in dezelfde verhouding zouden staan tot de zon als nu, dan zou dat mogelijk een flauwe gelijkenis vertonen met de heerlijkheid van de Mens Christus in vergelijking met die van de heiligen. Al zullen de heiligen "blinken als de zon", toch zullen niet zij, maar zal het Lam Zelf het Licht zijn van de stad. De wijzen uit het oosten vielen neer en aanbaden Hem, toen zij Hem in het huis zagen als "het Kindeken met Maria, Zijn moeder." Maar o, welk een verrukkelijk gezicht zal het zijn om Hem in Zijn Koninkrijk te zien, op Zijn troon, aan des Vaders rechterhand! "Het Woord is vlees geworden" (Joh. 1:14) en de heerlijkheid Gods zal schijnen door dat vlees, en de vreugden des hemels zullen eruit springen tot de heiligen, die God zullen zien en genieten in Christus. Daar de vereniging tussen Christus en Zijn leden nooit ontbonden wordt, blijven zij voor eeuwig Zijn leden. De leden kunnen hun leven alleen krijgen uit hun Hoofd, aangezien datgene wat het Hoofd niet nodig heeft voor de voor het leven noodzakelijke invloeiing, geen lid is. Daarom zal Jezus Christus de eeuwigdurende band van vereniging zijn tussen God en de heiligen, waaruit hun eeuwige leven zal ontspringen: "Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachügen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt" (Joh. 17:2, 3). En vers 22, 23: "En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven; die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, gelijk als Wij één zijn: Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in één."

Daarom moet het "onmiddellijk" genieten van God opgevat worden als het opzij leggen van het Woord en de sacramenten en dergelijke uitwendige middelen, waardoor wij God in deze wereld genieten. Wij mogen het niet opvatten alsof de heiligen hun onafhankelijkheid wat betreft levengevende invloeden, dan van zich af zouden werpen. Nee, "het Lam, Dat in het midden des troons is, zal hen weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren" (Openbaring 7:17). Nu, als wij Hem zullen aanschouwen Die voor ons stierf opdat wij eeuwig zouden leven, en Wiens onvergelijkelijke liefde Hem deed zwemmen door de Rode Zee van Gods toorn om er voor ons middenin een pad te maken, waarover wij veilig naar het land Kanaan konden trekken, dan zullen wij zien welk een heerlijk Persoon Hij was Die dit alles voor ons leed. Dan zullen wij zien welk onthaal Hij ons bereid heeft in het opperhuis. Dan zullen

wij begrijpen, dat de halleluja's van de engelen Hem niet konden verhinderen om de verzuchtingen van een verloren gaande menigte op aarde te horen en neer te dalen om hen te helpen, en welk een heerlijkheid Hij voor ons bewaard heeft. Dan zullen wij meer in staat zijn om met al de heiligen te begrijpen, "welke de breedte, en lengte en diepte en hoogte is, en bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat" (Ef. 3:18, 19).

Wanneer de heiligen zich zullen herinneren dat de wateren van toorn waarin Hij gedompeld was, de bronnen der zaligheid zijn, waaruit zij al hun vreugde putten en dat zij de beker der zaligheid ontvangen in ruil voor de beker des toorns die Zijn Vader Hem gaf te drinken en waarvoor Zijn zondeloze menselijke natuur huiverde, hoe zal dan hun hart in hen opspringen, en branden van innige liefde gelijk jeneverkolen, en hoe zal dan het hemelgewelf weergalmen van hun liederen des heils! De Joden die het loofhuttenfeest vierden (dat het vrolijkste van al hun feesten was en dat zeven dagen duurde), gingen iedere dag één keer rond het altaar. Terwijl zij dit deden zongen zij hosanna, met hun takken van mirtebomen, palmbomen en wilgen in hun hand (de eerste twee waren tekenen van overwinning, de laatste van reinheid), en ondertussen bogen zij hun takken naar het altaar.

Als de heiligen "als een reine maagd aan Christus' voorgesteld worden, en als zij als overwinnaars "palmtakken in hun handen hebben", hoe vrolijk zullen zij dan eeuwig rond het altaar gaan, en hun hosanna, of liever hun halleluja's rondom dat altaar zingen, terwijl zij hun palmtakken ernaartoe buigen. Zij erkennen dan dat zij alles verschuldigd zijn aan het Lam Dat geslacht werd en hen verlost met Zijn bloed! En hiermee komt overeen wat Johannes zag: "Een grote schare... staande voor den troon, en voor het Lam, bekleed zijnde met lange witte klederen, en palmtakken waren in hun handen. En zij riepen met grote stem, zeggende: De zaligheid zij onzen God, Die op den troon zit, en het Lam" (Openbaring 7:9, 10).

"Zij zullen God zien" (Matth. 5:8). Zij zullen gelukkig zijn dat zij de Vader, Zoon en Heilige Geest zien, niet met hun lichamelijke ogen, want wat deze betreft is God volgens 1 Timotheüs 1:17 "onzienlijk", maar met de ogen van hun "verstand", omdat zij gezegend zijn met de volmaaktste, volste en helderste kennis van God en Goddelijke zaken waartoe het schepsel in staat is. Dit wordt de zalige aanschouwing genoemd en ze vormt het hoogste van het verstand, de uiterste grens ervan. Stervelingen kunnen hier op aarde slechts een duistere afbeelding hebben van Gods heerlijkheid. Het is als het ware een gezicht van Zijn "achterste delen" (Ex. 33:23). Daar zullen zij echter Zijn "aangezicht" zien (Openbaring 22:4). Zij zullen Hem in Zijn volle heerlijkheid zien en Hem voortdurend aanschouwen, terwijl zij hier slechts een voorbijgaand gezicht van Hem kunnen krijgen (Ex. 34:6).

Er is een geweldig verschil tussen het zien van een koning in zijn nachtgewaad, die ons vlug voorbijgaat, en het op ons gemak met een vaste blik bezien van de koning op zijn troon in zijn koninklijke kleren, met zijn kroon op zijn hoofd en zijn scepter in zijn hand. Zulk een verschil zal er zijn tussen de volledigste openbaring van God, die ooit een heilige op aarde had, en de tentoonspreiding van Zijn heerlijkheid die in de hemel gezien zal worden. Daar zullen de heiligen eeuwig, zonder onderbreking, zich in de aanblik van Hem verlustigen en eeuwig Zijn heerlijke volmaaktheden aanschouwen. En zoals hun lichamelijke ogen versterkt zullen worden en geschikt gemaakt om de heerlijke majesteit van de Mens Christus te aanschouwen, zoals arenden naar de zon kijken zonder erdoor verblind te worden, zo zal hun geest zo hoog verheven worden, dat zij in staat gesteld zullen worden om God in Zijn heerlijkheid te zien. Hun vermogens zullen vergroot worden naar gelang de mate waarin het Hem behaagt Zich aan hen mee te delen omwille van hun volmaakte gelukzaligheid.

Daar dit hemelse gezicht van God onze huidige vermogens verre te boven gaat, moeten wij dienaangaande veel in het donker verkeren. Dit hemelse gezicht schijnt echter toch iets anders te zijn dan het gezicht van die heerlijkheid die wij met onze lichamelijke ogen zullen zien in de heiligen en in de Mens Christus, of in enige andere luister of

schittering van de Godheid, hoedanig die ook is. Iets dat geschapen is, kan immers niet ons voornaamste goed en onze voornaamste gelukzaligheid uitmaken, of onze ziel volkomen bevredigen. Het is duidelijk dat deze dingen iets verschillen van God Zelf. Daarom vat ik het zo op dat de zielen van de heiligen God Zelf zullen zien. De Schrift leen ons ook dat wij alsdan zullen zien aangezicht tot aangezicht, en dat wij zullen kennen, gelijk ook wij gekend zijn (1 Kor. 13:12), en dat "wij Hem zullen zien gelijk Hij is" (1 Joh. 3:2).

Toch kunnen de heiligen geen voldoende begrip van God hebben: zij kunnen dat wat oneindig is, niet begrijpen. Zij kunnen de berg wel aanraken, maar zij kunnen hem niet met hun armen omvatten. Zij kunnen niet met één blik van hun ogen zien wat er aan de andere zijde groeit, maar de Goddelijke volmaaktheden zullen een grenzeloos veld zijn waarin de verheerlijkten zullen wandelen, terwijl zij steeds meer van God zien, omdat zij nooit aan het eind kunnen komen van dat wat oneindig is. Zij mogen hun vaten ieder ogenblik naar deze Oceaan brengen, en ze vullen met vers water. Welk een verrukkelijk gezicht zou het zijn om al de voorreffelijkheden en aantrekkelijke eigenschappen die men hier en daar onder de schepselen verspreid vindt, bij elkaar gebracht te zien in één schepsel! Maar zelfs zulk een gezicht zou oneindig minder schoon zijn dan dit heerlijke gezicht dat de heiligen in de hemel zullen hebben. Zij zullen immers God zien in Wie al deze volmaaktheden heerlijk zullen verschijnen, en oneindig veel meer, waarvan in het schepsel geen spoor te vinden is. In Hem zullen zij alles zien wat begeerlijk is en niets of het is begeerlijk. Dan zullen zij volkomen bevredigd worden wat betreft de liefde van God jegens hen, die zij nu al gauw elke keer weer in twijfel trekken. Zij zullen zichzelf er nu niet meer van moeten overtuigen door kenmerken, tekenen en getuigenissen. Zij zullen er een kennis van hebben die verkregen is door innerlijke aanschouwing. Zij zullen (ik zeg dat met de diepste eerbied) zien in het hart van God, en zij zullen daar de liefde zien die Hij hun toedroeg van alle eeuwigheid en de liefde en goedgunstigheid die Hij hun voor eeuwig zal toedragen. De verheerlijkten zullen een zeer duidelijk en onderscheiden begrip hebben van Goddelijke waarheden, want "in Zijn licht zien wij het licht" (Psalm 36:10). Het licht der heerlijkheid zal een volledige verklaring van de Bijbel inhouden en het zal al de moeilijke en ingewikkelde theologische vraagstukken oplossen. Er is op aarde geen vreugde die te vergelijken is met die vreugde die voortkomt uit de ontdekking van de waarheid; en er is geen ontdekking van de waarheid die te vergelijken is met de ontdekking van de waarheid van de Schrift, die door Gods Geest aan de ziel wordt meegedeeld. "Ik ben vrolijk over Uw toezegging, zegt de psalmist, "als een die een groten buit vindt" (Psalm 119:162).

Toch hebben wij er slechts een onvolmaakte ontdekking van wanneer wij op aarde zijn. Hoe verrukkelijk zal het dan zijn om de hele schat die in de akker verborgen is, zichtbaar te zien worden! De heiligen zullen ook "de werken Gods" mogen begrijpen. De schoonheid van de werken van de schepping en van de voorzienigheid zullen dan in een gepast licht geplaatst worden. De natuurlijke kennis zal tot volmaaktheid gebracht worden bij het licht der heerlijkheid. Het web van de voorzienigheid aangaande de Kerk, en alle mensen, wie het ook zijn, zal dan een vaste vorm aannemen en voor de ogen van de heiligen gelegd worden. Dan zal het blijken een zeer schone mengeling te zijn, zodat zij allen tezamen bij het zien ervan, zullen zeggen: "Hij heeft alle dingen goed gemaakt." Het werk der verlossing zal in het bijzonder het eeuwige wonder zijn voor de heiligen en zij zullen het heerlijke heilsplan voor altoos bewonderen en prijzen. Dan zullen zij een volmaakt gezicht krijgen van de gepastheid ervan voor de Goddelijke volmaaktheden en voor de zaak van zondaars. Zij zullen dan het verbond dat van alle eeuwigheid gesloten werd tussen de Vader en de Zoon betreffende hun zaligheid, duidelijk kunnen lezen. Zij zullen zich eeuwig verwonderen over de verborgenheden van de wijsheid en de liefde, de goedheid en de heiligheid, de genade en het recht, die blijken uit het heerlijke heilsplan, en zij zullen deze eeuwig loven. Hun ziel zal eeuwig

voldaan zijn over het gezicht van God Zelf, en over hun uitverkiezing door de Vader, hun verlossing door de Zoon en de toepassing ervan door de Heilige Geest.

De heiligen in de hemel zullen God gemeten in Christus door bevindelijke kennis, wat het geval is als het Voorwerp zelf aan hen geschonken wordt en zij in het bezit ervan zijn. Dit is het in volle mate deelachtig zijn van de Goddelijke goedheid, wat het hoogtepunt is van het verlangen, en de uiterste grens ervan. "Het Lam zal hun Leidsman zijn tot levende fonteynen der wateren" (Openbaring 7:17). Met deze fonteynen wordt niemand anders bedoeld dan God Zelf. Hij is "de Fontein van levende wateren", Die Zich ten volle en vrij aan hen zal mededelen. Hij zal van Zijn goedheid eeuwig uitstorten in hun ziel. Dan zullen zij in het binnenste van hun ziel een zeer levendige gewaarwording hebben van al die goedheid waarvan zij gehoord hebben en waarvan zij geloofden dat die zich in Hem bevond, en van wat zij in Hem zien bij het licht der heerlijkheid. Dit zal een eeuwigdurende, daadwerkelijke verklaring zijn van het Woord, dat mensen en engelen niet voldoende kunnen ontvouwen, namelijk: "God Zelf zal bij hen en hun God zijn" (Openbaring 21:3).

God zal Zichzelf ten volle aan hen mededelen. Zij zullen niet meer hoeven te proeven van de stromen van Goddelijke goedheid in de ordonnantiën, zoals zij gewoon waren te doen, maar zij zullen drinken uit de Bron. Zij zullen niet meer onthaald worden op teugjes of druppels, maar ze zullen gevuld worden met al de volheid Gods. En dit zal het zijn waarop iedere heilige onthaald zal worden, want, hoewel bij geschapen dingen aan de een gegeven wordt, wat aan de ander wordt onthouden, nochtans kan een oneindig goed zich volledig mededelen aan allen, en allen vervullen. Zij die erfgenamen Gods zijn, het grote Erfdeel, zullen dan in het volle bezit komen van hun erfenis. En de Heere zal Zijn schatten van goedheid voor hen openen, opdat hun genieting volkomen zal zijn. Zij zullen in geen enkele mate een beperking worden opgelegd, maar hun genieting zal zo ver gaan als hun vergrote vermogens dat toelaten. Zoals een klein vat de oceaan niet kan bevatten, zo kan ook een eindig schepsel een oneindig God niet omvatten. Er zal echter aan het genieten geen beperking gesteld worden, dan alleen die beperking die voortvloeit uit het vermogen van het schepsel, zodat toch allen, al zijn er graden van heerlijkheid, vervuld zullen worden en zullen krijgen wat zij kunnen bevatten.

Hoewel sommigen meer kunnen bevatten dan anderen, zal het niemand aan iets ontbreken. Allen zullen volledig bevredigd en volmaakt gezegend worden met de volle genieting van de Goddelijke goedheid, in overeenstemming met hun vergrote vermogens. Het is zoals wanneer flessen van verschillende afmetingen gevuld zijn, dat sommige meer bevatten, andere minder, maar toch hebben ze alles wat ze kunnen bevatten. De verheerlijkten zullen alles in God bezitten voor de bevrediging van al hun begeerten. Geen geschapen iets kan bevrediging geven aan al onze begeerten: kleren kunnen ons verwarmen, maar ze kunnen ons niet voeden; het licht is aangenaam, maar het kan ons niet onderhouden. In God zal echter aan al onze begeerten voldaan worden, en buiten Hem zullen wij niets begeren. De heiligen zullen de gelukkigen zijn die niets begeren dan hetgeen werkelijk begerenswaardig is. Zij zullen bovendien alles hebben wat zij begeren. God zal "alles zijn in allen" voor de heiligen. Hij zal hun leven, gezondheid, rijkdom, eer, vrede en alle goede dingen zijn. Hij zal Zichzelf vrijelijk aan hen mededelen: de toegangsdeur tot Hem zal nooit meer één ogenblik voor hen gesloten zijn. Zij mogen, wanneer zij dat willen, nemen van de vruchten van de Boom des levens, want zij zullen Hem vinden "op de ene en de andere zijde der rivier" (Openbaring 22:2). Er zal geen voorhangsel zijn tussen God en hen dat opzij getrokken moet worden, maar Zijn volheid zal altijd voor hen toegankelijk zijn. Er zal in de hemel geen deur zijn om op te kloppen. Er zal geen vragen voorafgaan aan het ontvangen. De Heere zal daar aan Zijn volk een ongedwongen, gemeenzame omgang met Hemzelf toestaan.

Nu zijn zij ten dele "der Goddelijke natuur deelachtig", maar dan zullen zij haar geheel deelachtig zijn. Dat wil zeggen dat God Zijn eigen beeld aan hen zal mededelen. Hij zal niet alleen Zijn goedheid aan hen voorbij doen gaan, maar Hij zal haar in hen doen ingaan. Hij zal het beeld van al Zijn eigen volmaakte eigenschappen op hen drukken, voorzover het schepsel in staat is deze te ontvangen. Hieruit zal een volkomen gelijkenis met Hem voortvloeien in alle dingen in hen en met betrekking tot hen. Dit is wat de psalmist op het oog gehad schijnt te hebben: "Ik zal verzadigd worden met Uw beeld, als ik zal opwaken" (Psalm 17:15). De vervolmaking van Gods beeld volgt op de zalige aanschouwing en dus zegt Johannes: Wij zullen Hem gelijk wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is" (1 Joh. 3:2). Daarom zal er een zeer nauwe en innige vereniging zijn tussen God en de heiligen. God zal in hen zijn, en zij in God door middel van een heerlijke en zeer volmaakte vereniging. Dan zullen zij immers in de liefde blijven die vervolmaakt is. "God is Liefde; en die in de Liefde blijft, die blijft in God en God in hem" (1 Joh. 4:16). Hoe nauw zullen de heiligen verbonden zijn met God en Hij met hen wanneer Hij niets dan Zijn eigen beeld in hen zal zien, en wanneer hun liefde tot haar volmaaktheid zal komen! Er is dan in hen geen natuur dan alleen de Goddelijke natuur overgebleven en alle onvolmaaktheid zal verzwolgen zijn in hun heerlijke verandering naar de gelijkenis van God! Hun liefde tot God, die gezuiverd is van het schuim van hun eigenliefde, zal zeer zuiver zijn, zodat zij van niets zullen houden dan alleen van God en in God. Hun liefde zal niet meer zwak en kwijnend zijn, maar ze zal branden als gloeiende jeneverkolen. Ze zal een licht zijn zonder duisternis, een vlamvend vuur zonder rook. Ze zal zijn als een gloeiende kool, die geheel en al vuur is als al het vocht eruit getrokken is. Zo zullen de heiligen geheel en al liefde zijn, wanneer zij de volle genieting van God bereiken door beschouwende en bevindelijke kennis van God, door het gezicht van de Goddelijke goedheid en doordat ze er ten volle deelgenoot van zijn.

3. Een volheid van onuitsprekelijke vreugde.

Uit deze heerlijke tegenwoordigheid en genieting zal een onuitsprekelijke vreugde voortkomen, waarmee de heiligen vervuld zullen worden. "Verzadiging der vreugde is bij Uw aangezicht" (Psalm 16:11). Soms genieten de heiligen God in de wereld, maar wanneer hun ogen gehouden worden dat zij Zijn tegenwoordigheid niet kunnen opmerken, dan hebben zij de troost van deze genieting niet. Wanneer echter alle verkeerde gedachten weggenomen zijn, dan zullen zij niet alleen God genieten, maar ook met onuitsprekelijke vreugde en voldoening rusten in de genieting. De begeerte naar aardse dingen veroorzaakt kwelling, en het genieten ervan eindigt dikwijls in afkeer. Hoewel de verheerlijkte heiligen echter steeds meer en meer van God zullen begeren, zullen toch hun begeerten nooit vermengd zijn met de minste bezorgdheid, aangezien de volheid van de Godheid altijd voor hen open staat. Zij zullen daarom "niet meer hongeren", en het zal hen niet de minste moeite kosten om eeuwig te verlangen naar "het Manna, Dat verborgen is." Ook zal hun aanhoudende genieting ervan geen walging veroorzaken. Zij zullen nooit vinden dat zij teveel hebben en daarom wordt eraan toegevoegd: "De zon zal op hen niet vallen, noch enige hitte" (Openbaring 7:16). De genieting van God en het Lam zal in alle eeuwigheid vers en nieuw voor hen zijn, want zij zullen drinken uit "levende fonteinen der wateren", waar verse wateren voortdurend in overvloed opwellen (Openbaring 7:17). Zij zullen eten van de Boom des levens, die voor de verandering "twaalf soorten vruchten" (Eng. vert.) voortbrengt en deze zijn altijd nieuw en vers, want Hij geeft die Van maand tot maand" (Openbaring 22:2). Hun vreugde zal zuiver en onvermengd zijn, zonder enige droesem van smart. Ze zal niet gering zijn of vluchtig, maar vast en eeuwigdurend, zonder onderbreking. Zij

zullen ingaan in de vreugde: "Ga in, in de vreugde uws heren" (Matth. 25:21). De uitdrukking is een beetje ongewoon en brengt dat woord van onze lijdende Heiland in mijn herinnering: "Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe" (Mark. 14:34). Zijn ziel was overladen met smarten, zoals de betekenis is van het woord dat daar gebruikt wordt. De vloed van smart omspoelde Hem, en omringde Hem aan alle zijden. Waarheen Hij Zijn ogen ook wendde, overal was smart voor Hem. Ze kwam op Hem af, vanaf de hemel, de aarde en de hel tegelijk. Zo was Hij de droefheid ingegaan en daarom zegt Hij: "Ik ben gekomen in de diepten der wateren, en de vloed overstroomt Mij" (Psalm 69:3). En waarvoor diende dit nu allemaal? Opdat de Zijnen "de vreugde" in zouden mogen gaan. Terwijl wij bezet zijn met droefheden, treedt de vreugde nu soms bij ons naar binnen, maar ze moet veel moeite doen om toegang te verkrijgen. Dan zal de vreugde niet alleen haar intrek bij ons nemen, maar wij zullen onze intrek bij haar nemen en voor eeuwig zwemmen in een oceaan van vreugde. Daar zullen wij niets zien dan vreugde, waarheen wij onze ogen ook wenden. De tegenwoordigheid en de genieting van God en het Lam zullen ons bevredigen met "liefelijkheden, eeuwiglijk." De heerlijkheid van onze ziel en van ons lichaam, die daaruit voortkomt, zal ons eeuwige vreugde verschaffen. De geest van zwaarmoedigheid, hoe nauw hij nu ook sommigen van de heiligen aankleeft, zal dan van hen afvallen. Hun treuren zal veranderd worden in blijde gezangen, en flessen vol tranen zullen uitlopen op rivieren van vreugde. Gelukkig zijn zij, die nu "in tranen zaaien" en in de hemel van vreugde zullen opspringen, en daar hun hoofd zullen buigen met een gewicht van heerlijkheid erop. Tot zover over het gezelschap van de heiligen dat zich in dit Koninkrijk bevindt.

De eeuwige duur van dit Koninkrijk.

Ten laatste zal het Koninkrijk "eeuwig duren". Aangezien alles erin eeuwig is, zullen de heiligen de ontwijfelbare zekerheid en de volle verzekering van de eeuwige duur ervan hebben. Dit is een noodzakelijk bestanddeel van de volmaakte gelukzaligheid, want als iemand de minste onzekerheid heeft wat betreft de duur van enig goed, dan gaat dat met enige vrees, ongerustheid en kwelling gepaard. Daarom is onzekerheid totaal onverenigbaar met de volmaakte gelukzaligheid. De verheerlijkten zullen echter nooit vrees hebben, en ook geen reden hebben om te vrezen iets te verliezen. Zij zullen "altijd met den Heere wezen" (1 Thess. 4:17). Zij zullen allen tot de volle overtuiging geraken, dat niets hen zal kunnen scheiden van de liefde Gods en ook niet van de volle genieting van Hem, en dat voor eeuwig. De erfenis die in de hemel bewaard wordt, is "onverderfelijk". Ze heeft geen beginsel van verderf in zich die haar aan bederf zou kunnen blootstellen, maar ze blijft tot in eeuwigheid. Ze is "onbevlekt"; niets van buitenaf kan haar schoonheid bederven en er is ook niets in, dat degenen die haar bezitten, zou kunnen grieven. Ze is daarom "onverwelkelijk", maar ze behoudt altijd haar natuurlijke luister en haar oorspronkelijke schoonheid (1 Petrus 1:4). Tot zover over de hoedanigheid van het koninkrijk der hemelen.

DE TOELATING VAN DE HEILIGEN TOT DIT KONINKRIJK

Laten wij nu verder gaan met te spreken over *de toelating van de heiligen in dit Koninkrijk dat van hen is*. Ik zal in het kort twee dingen aanroeren:

1. De officiële toelating, waarbij de Rechter hen toeroept om naar hun Koninkrijk te komen.
2. De hoedanigheid waarin zij erin worden toegelaten en erin worden geleid.

1. *De officiële toelating.*

Wat betreft hun toelating toont de tekst ons aan dat deze geschiedt door een stem vanaf de troon. De koning roept hen vanaf de troon in de tegenwoordigheid van engelen en mensen, om tot hun Koninkrijk te komen. "Komt" en "gaat" zijn maar korte woorden, maar ze zijn wel zo belangrijk dat ze tot in alle eeuwigheid stof ter overdenking zullen geven aan heel de mensheid, aangezien van de één de eeuwige gelukzaligheid afhangt en van de ander de eeuwige rampzaligheid. Hier op aarde gebiedt onze Heere de ergste zondaars die het Evangelie horen: "Komt", maar de meesten willen niet tot Hem komen. Slechts enkelen, wier hart door Zijn Geest zijn aangeraakt, omhelzen de oproep wel en hun ziel zegt in hun binnenste: "Ziet, wij komen tot U." Zij geven zichzelf aan de Heere. Voor Hem verzaken zij de wereld en hun wellusten. Zij dragen Zijn juk en werpen het niet van zich af, zelfs niet als de dag heet wordt, en het gewicht ervan hen misschien het bloed uit hun lichaam doet zweten. "Zie, die dwazen!" zegt de vleselijke wereld, "waar gaan zij heen?" Maar wacht even, o dwaze wereld! Uit dezelfde mond waaruit de oproep tot hen kwam die zij nu volgen, zal een andere oproep komen die alles zal vergoeden: "Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft het Koninkrijk."

De heiligen zullen een onuitsprekelijke zoetheid vinden in deze oproep om te komen.

1. Hierdoor toont Jezus Christus dat Hij hun gezelschap in het opperhuis begeert, om hen voor eeuwig bij Zich te hebben. Dus zal Hij Zijn hart voor hen openen, zoals Hij dat deed ten behoeve van hen tot Zijn Vader toen Hij zei: Vader, Ik wil dat zij bij Mij zijn, waar Ik ben" (Joh. 17:24). Nu bevindt zich al de zware arbeid van Zijn ziel voor de troon, niet alleen de zielen die Hij verlost heeft, maar ook de lichamen. Zij moeten komen, want Hij moet volkomen bevredigd worden.
2. Hierdoor worden zij plechtig uitgenodigd om te komen tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. Zij werden op aarde tot de tafel uitgenodigd door de stem van de dienstknechten en de verborgen werking van de Heilige Geest in hen; en zij kwamen en namen deel aan het feest van het Heilig Avondmaal in het lagerhuis, maar Jezus Christus zal hen persoonlijk uitnodigen tot de tafel in het hogerhuis voor het oog van heel de wereld.
3. Hierdoor laat Hij hen toe lot de "woningen" der heerlijkheid. De sleutels van de hemel hangen aan de gordel van onze koninklijke Middelaar. Alle macht in de hemel is Hem gegeven (Matth. 28:18), en niemand komt daarbinnen dan alleen zij die Hij toelaat. Toen zij op aarde woonden met de overigen van de wereld, opende Hij de eeuwige deur van hun hart, ging er Zelf naar binnen en sloot haar weer, zodat de zonde nooit meer binnen kon komen om daar als voorheen te heersen. Nu opent Hij de hemelse deuren voor hen, en Hij trekt Zijn duiven in de ark, en Hij sluit hen daarin op, zodat de wet, de dood en de hel hen er nooit meer uit kunnen halen. De heiligen "benaarstigden" zich steeds "om in die rust in te gaan." De satan trok hen altijd terug en hun verdorvenheden haalden hen altijd omlaag. Het kwam zelfs soms zover dat zij slechts aan een zijden draadje hingen van een belofte - als ik het zo eens uit mag drukken - waarbij zij niet zonder vrees waren dat zij in de poel des vuurs zouden vallen. Nu Christus echter het teken geeft dat zij toegelaten worden, worden zij binnengebracht en buiten alle gevaar gebracht.
4. Hij spreekt tot hen als de Persoon Die hen inleidt in het Koninkrijk, in de audiëntiekamer van de grote Koning, en Die hen bij de troon brengt. Jezus Christus

is de grote Secretaris van de hemel, Wiens taak het is de heiligen in de genadige tegenwoordigheid van God te brengen en op Wiens weg het licht om hen te brengen in de heerlijke tegenwoordigheid van God in de hemel. De hemel zou waarlijk een vreemde plaats voor hen zijn, als Christus er niet was. De Zoon zal echter Zijn broeders inleiden in het Koninkrijk van Zijn Vader. Zij zullen "met Hem ingaan tot de bruiloft"(Matth. 25:10).

De hoedanigheid waarin zij binnengeleid worden.

Laten wij nu gaan overwegen in welke hoedanigheid zij door Hem worden voorgesteld.

1. *Hij brengt hen binnen als de gezegenden van Zijn Vader.* Zo luidt de oproep vanaf Zijn troon: "Komt, gij gezegenden Mijns Vaders" enzovoort. Het is het huis van Christus' Vader, waar zij in moeten komen. Daarom herinnert Hij hen eraan, dat zij van Zijn Vader gezegend zijn; dat zij geliefd zijn van zowel de Vader als van Hemzelf. Dit is het wat van de hemel een woning voor hen maakt, namelijk dat het is, het huis van Christus' Vader, waar zij ervan verzekerd kunnen zijn dat zij welkom zijn, omdat zij gehuwd zijn met de Zoon en omdat zij juist voor dat oogmerk de keuze zijn van Zijn Vader. Hij brengt hen binnen zowel ter wille van de Vader als van Hemzelf.

Zij zijn de gezegenden van Zijn Vader, Die, omdat Hij de Fontein is van de Godheid, ook de Fontein is van alle zegeningen die geschonken worden aan de kinderen der mensen. Zij zijn degenen voor wie God het goede uitdacht van eeuwigheid. Zij waren gezegend in het eeuwige voornemen van God, omdat zij uitverkoren waren tot het eeuwige leven. Bij de opening van het boek des levens bleek dat hun namen daarin geschreven waren, zodat, wanneer Hij hen tot het Koninkrijk brengt, Hij hen slechts brengt tot de plaats die de Vader van alle eeuwigheid voor hen bestemd had. Daar zij zalig gemaakt zijn door de Zoon, zijn zij zalig gemaakt naar Zijn (dat is: des Vaders) voornemen (2 Tim. 1:9). Dit zijn degenen tot wie de Vader goed heeft gesproken. Hij sprak goed tot hen in Zijn Woord, dat nu zijn volle vervulling moet krijgen. Zij hadden Zijn belofte van het Koninkrijk. Zij leefden en stierven in het geloof daaraan. Nu gaan zij wat beloofd was, ontvangen. Aan hen heeft Hij wel gedaan. Een gave wordt in de Schrift dikwijls een zegen genoemd en de zegen van God is altijd echt, zoals de zegen van Izak, waardoor Jakob zijn erfgenaam werd. Door Gods genade werden zij allen gerechtvaardigd en geheiligd, en werden zij in staat gesteld om tot het einde te volharden. Nu worden zij opgewekt in heerlijkheid, en als zij verhoord worden, blijven zij staande in het oordeel. Wat blijft er dan over dan dat God Zijn eigen werk in hen bekroont door hun Koninkrijk aan hen te geven in de volle genieting van Hem en dat voor eeuwig? Tenslotte, zij zijn degenen die God geheiligd heeft, wat ook een schriftuurlijk begrip van "zegenen is (1 Kor. 10:16). God zonderde hen af om koningen en priesters voor Hem te zijn, en de Middelaar bracht hen in die hoedanigheid naar hun Koninkrijk en Priesterdom.

2. *Christus leidde hen binnen als "erfgenamen des Koninkrijks" naar het werkelijk bezit ervan.* "Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft het Koninkrijk." Zij zijn Gods kinderen door wedergeboorte en aanneming:

"En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen Gods en medeërfgenen van Christus' (Rom. 8:17). Nu is er een algemene vergadering van de eerstgeborenen voor de troon. Hun minderjarigheid is nu voorbij en de tijd die door de Vader bepaald is voor het ontvangen van hun erfenis, is gekomen. De Middelaar kocht de erfenis voor hen met Zijn eigen bloed. Hun rechten en bewijsstukken werden lang geleden opgesteld en in de Bijbel opgetekend; ja, hun erfenis was belegd in de persoon van Jezus Christus, als hun Gevolmachtigde, toen Hij opvoer ten hemel, "waar de Voorloper voor ons is ingegaan" (Hebr. 6:20). Niets anders blijft er over dan dat zij tot het persoonlijke bezit ervan komen dat bij de dood begint en op de laatste dag volmaakt wordt, wanneer de heiligen zowel met hun lichaam als met hun ziel hun Koninkrijk binnengaan.

3. *Zij worden binnengeleid, als degenen voor wie het bereid was van de grondlegging der wereld".*
Het Koninkrijk was voor hen bereid in het eeuwig voornemen van God, voordat zij of wie ook van hen bestonden. Dit toont aan dat het een gift van vrije genade voor hen is. Het was van eeuwigheid het Goddelijke voornemen dat er een Koninkrijk zou zijn voor de uitverkorenen en dat alle hinderpalen die hun toegang tot dat Koninkrijk zouden kunnen schaden, uit de weg zouden worden genomen. Bovendien werd bij datzelfde eeuwige besluit elke plaats erin bepaald en opzij gezet om voor hen bewaard te blijven, zodat elk van de kinderen die tenslotte in het huis van hun Vader thuiskomt, daar zijn eigen plaats kan vinden die hem wacht en voor hem gereed staat, zoals aan Sauls tafel "Davids plaats ledig werd bevonden", toen hij daar niet was om die zelf in te nemen (1 Sam. 20:25). En nu de bepaalde tijd is aangebroken, worden zij binnengebracht om ieder zijn plaats in de heerlijkheid, die voor hen opzij gezet en bewaard is tot zij ernaartoe zouden komen, in te nemen.

3. NUTTIG GEBRUIK

Ik zal mijn verhandeling over dit onderwerp besluiten met een toepasselijk woord:

1. Voor allen die aanspraak maken op dit Koninkrijk.
2. Voor allen die er werkelijk recht op hebben.
3. Voor allen die er geen recht op hebben.

1. *Beproeving van de aanspraak op het Koninkrijk der hemelen.*

Het is duidelijk dat er geen ongeordende toelating tot het Koninkrijk der hemelen is en dat er niemand in toegelaten wordt dan alleen zij wier aanspraak erop ernstig onderzocht wordt door de grote Rechter en wier aanspraak als goed en geldig wordt erkend na dat gerechtelijk onderzoek. Het is daarom noodzakelijk dat wij ons allen onpartijdig beproeven en onderzoeken, of wij in overeenstemming met de wetten van het Koninkrijk die in de Heilige Schrift staan opgetekend, onze aanspraak op dit Koninkrijk kunnen staven en bewijzen.

De hoop op de hemel die de meeste mensen hebben, is op een zanderig fundament gebouwd dat het onderzoek nooit kan doorstaan. Omdat hun hoop totaal geen grond heeft dan alleen in hun eigen misleide fantasie, zal zo'n hoop degenen die haar koesteren, tenslotte ellendig en teleurgesteld achterlaten. Het is daarom niet alleen onze plicht, maar het is ook ons belang, dat wij de zaak op tijd aan een eerlijk onderzoek onderwerpen. Als wij tot de ontdekking komen dat wij echt geen recht hebben op de hemel, dan zijn wij toch nog in de gelegenheid en wat wij niet hebben, kunnen wij misschien verkrijgen. Als wij echter zien dat wij er recht op hebben, dan zullen wij de troost genieten van een gelukkig vooruitzicht op de eeuwigheid. Dat is de grootste troost die men in de wereld kan hebben.

Als u mij vraagt, hoe u kunt weten, of u recht hebt op het eeuwige leven of niet, dan antwoord ik dat u dat kunt weten uit de staat waarin u nu bent. Als u nog in uw natuurstaat bent, dan bent u een kind des toorns en geen kind van dit Koninkrijk. Uit die staat vloeit immers voor hen die daarin leven en sterven, een eeuwigdurende rampzaligheid voort. Als u overgebracht bent in de staat der genade, dan is uw recht op de staat der heerlijkheid gegrond, want genade zal tenslotte zeker uitlopen op heerlijkheid. Dit Koninkrijk is een erfenis, waar niemand dan de kinderen Gods een gegronde aanspraak op kunnen maken. Nu worden wij kinderen Gods door wedergeboorte en vereniging met Christus, Zijn Zoon, en "indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen Gods en mede erfgenamen van Christus" (Rom. 8:17).

Dit zijn dan de grote punten waarvan iemands bewijzen van de staat der heerlijkheid afhangen en daarom verwijs ik u naar wat er gezegd is over de staat der genade om u duidelijkheid te verschaffen wat betreft uw recht op de heerlijkheid.

Als u erfgenamen bent van de heerlijkheid, dan is "het Koninkrijk binnen u", uit kracht van uw wedergeboorte en vereniging met Christus.

1. Het Koninkrijk der hemelen heeft de troon in uw hart als u recht hebt op dat Koninkrijk. Christus is in u, en God is in u, en daar u Hem gekozen hebt als uw deel, heeft uw ziel haar eeuwigdurende rust in Hem aanvaard, en vindt ze alleen een aangename rust in Hem, zoals de duif geen rust vond voordat ze in de ark kwam. De ziel neigt hebbelijk naar Hem uit kracht van de nieuwe natuur, de Goddelijke natuur, waarvan de erfgenamen der heerlijkheid deelgenoten zijn: "Wien heb ik nevens U in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde" (Psalm 73:25).

2. De wetten van de hemel zijn in uw hart als u een erfgenaam van de hemel bent: "Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven" (Hebr. 8:10). Uw verstand wordt verlicht in de kennis van de wetten van het Koninkrijk door de Geest des Meeren, de Onderwijzer van al de erfgenamen der heerlijkheid. Wie het ook aan onderricht mag ontbreken, een erfgenaam van een kroon zal het daaraan zeker niet ontbreken. "Er is geschreven in de Profeten: En zij zullen allen van God geleerd zijn" (Joh. 6:45).

Daarom, al zouden vader en moeder hen vroeg verlaten, of al zouden zij zich niet bekommeren over hun christelijke opvoeding, of al zouden zij spoedig aan het werk gezet worden om hun dagelijks brood te verdienen, toch zal het hun aan onderwijs niet ontbreken. Daarenboven is uw hart veranderd en draagt u het beeld Gods, dat bestaat in "ware rechtvaardigheid en heiligheid" (Ef. 4:24). Uw ziel is verzoend met de gehele wet Gods, en in oorlog met alle bekende zonde. Tevergeefs matigen diegenen zich aan tot het Koninkrijk te behoren, die niet heilig zijn in hart en leven, want "zonder heiligmaking zal niemand den Heere zien" (Hebr. 12:14). Als de hemel een eeuwige rustplaats is, dan is hij dat voor geestelijke arbeiders, en niet voor luiaards. Als de hemel een overwinning inhoudt, dan bevinden zij zich niet op weg daarheen die de geestelijke oorlog vermijden en zich er niet om bekommeren hun verdorvenheid te onderwerpen, de verleiding te weerstaan en die zich door de tegenstand die door de duivel, de wereld en het vlees wordt geboden, niet met geweld een weg naar de hemel banen.

3. "De schat in de hemel" neemt in uw achting en begeerte de voornaamste plaats in, want het is uw schat en "waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn" (Matth. 6:21). Indien het niet de dingen zijn die gezien worden, maar de dingen die niet gezien worden waar uw hart het meest bezorgd en bekommerd om is om die te verkrijgen; indien u handel drijft met de hemel en uw voornaamste zaak zich daar bevindt, dan is dat een teken dat uw schat daar is, want uw hart is daar. Als u echter tot degenen behoort die zich afvragen waarom er zoveel drukte gemaakt wordt over de hemel en het eeuwige leven alsof het met minder wel toe kan, dan maakt u zich er waarschijnlijk helemaal niet druk om.

Vleselijke mensen beroemen zich het meest op hun aardse schatten. Met hen is het zo dat de dingen die niet gezien worden niet opwegen tegen de dingen die gezien worden, en geen verliezen grijpen hen zo zeer aan als aardse verliezen. De erfgenamen van de kroon der heerlijkheid zullen zich echter het meest beroemen op hun schatten in de hemel" en zij zullen hun persoonlijk bezit niet afwegen tegen hun Koninkrijk. Het verlies van het eerste zal hen ook niet zo aan het hart gaan als het verlies van het laatste. Waar de eerste vruchten van de hemel te vinden zijn, daar zal het eeuwig gewicht der heerlijkheid zeker volgen, terwijl men toe zal moeten geven dat het ontbreken ervan volgens het Woord een onbetwistbaar bewijs is dat iemand een erfgenaam des toorns is.

2. De plicht en de troost van de erfgenamen van het Koninkrijk.

Laten de erfgenamen van het Koninkrijk zich op een wijze gedragen die past bij hun hoedanigheid en waardigheid. Zij moeten zo leven dat het blijkt dat zij vertrouwen en hoop hebben op dit heerlijke Koninkrijk: laat uw wandel in de hemelen zijn (Filipp. 3:20). Laat uw ziel zich verlustigen in de gemeenschap met God terwijl u op de aarde bent, aangezien u uw gelukzaligheid verwacht van de gemeenschap met Hem in de hemel. Laat uw woorden en daden rieken naar de hemel. Laat uw levenswandel eruitzien als het land waar u naar toe gaat, zodat er van u gezegd kan worden, zoals er volgens Richteren 8:18 van de broeders van Gideon gezegd kon worden: zij waren "enerlei van gedaante als koningszonen." Laat de wereld en de dingen van de wereld u met een heilige verachting blijven vervullen. Al zetten anderen, van wie aardse dingen hun beste dingen zijn, hun hart daarop, toch past het u om uw voet erop te zetten, daar uw beste dingen boven zijn. Deze wereld is slechts het land, waardoor uw weg naar Immanuëlsland loopt. Daarom moet u er doorheen trekken als pelgrims en vreemdelingen. U moet zich niet al te zeer bezighouden met de lasten ervan, zodat deze uw reis vertragen. Het is voor iemand die in een paleis geboren is, onwaardig om zijn hart te zetten op een hutje om daarin te wonen. Het is onwaardig voor iemand die hard loopt om de gouden prijs te winnen, van de weg af te wijken om een paar stenen in de beek te verzamelen. Het is echter nog veel onwaardiger voor een erfgenaam van het Koninkrijk der hemelen, om verborgen te zitten tussen de goederen van deze wereld, wanneer hij voort zou moeten gaan om zijn kroon te ontvangen. De prijs die u voor ogen gesteld wordt, eist uw uiterste ijver, bedrijvigheid en vlijt op. Heilige moed, vastberadenheid en edelmoedigheid passen hen die de kroon zullen gaan beërven. U kunt er niet bij komen zonder dat u door moeilijkheden van binnenuit en van buitenaf uw weg erheen vechtend moet banen. Het Koninkrijk dat voor u is, is echter voldoende om tegen al die moeilijkheden op te wegen, al zou u geroepen worden ze tot bloedens toe te weerstaan. Geef de voorkeur aan het kruis van Christus boven de kroon van de wereld, en verkies armoede terwijl u uw plicht doet, boven gemak en rijkdom terwijl u zondigt. "Verkiezende liever met het volk Gods kwalijk behandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben" (Hebr. 11:25). In een gewone herberg hebben vreemdelingen het misschien beter dan de kinderen, maar het verschil ligt hierin, dat de kinderen niets hoeven te betalen voor wat zij krijgen, maar de vreemdelingen krijgen hun rekening en moeten alles wat zij gekregen hebben, volledig betalen. Als wij zouden letten op de rekening die de godlozen achteraf krijgen voor al de plezierige dingen die zij in de weg van de algemene voorzienigheid ontmoeten in de wereld, dan zouden wij hen niet benijden om het goed dat zij hier ontvangen, en het ook niet kwalijk nemen dat God onze beste dingen voor het laatst bewaart. De hemel zal al de verliezen van de heiligen goedmaken en alle tranen zullen daar van hun ogen afgewist worden.

Het is opmerkenswaard dat de hemelse gelukzaligheid op zoveel verschillende wijzen in de Schrift wordt voorgesteld, dat ze passen bij ieder droevig geval van de heiligen. Worden zij verdrukt? De dag komt dat zij zullen heersen, is hun eer in het stof gelegd? Een troon om op te zitten, een kroon op hun hoofd en een scepter in hun hand zullen die weer doen verrijzen. Zijn zij tot armoede vervallen? De hemel is een schat. Als zij gedwongen worden om hun eigen woningen te verlaten, dan staat het huis van Christus' Vader voor hen gereed. Worden zij gedreven naar de woestijn? Er is hun een stad bereid. Worden zij verbannen uit hun vaderland? Zij zullen een beter land beërven. Wordt de openbare eredienst hun ontnomen? De Heere God almachtig en het Lam zijn daar waar zij heengaan: een tempel, waarvan de deuren door niemand gesloten kunnen worden. Als hun leven vol bitterheid is, dan is de hemel een paradijs om te genieten. Als zij zuchten onder de overblijfselen van geestelijke dienstbaarheid, dan wacht hun daar een heerlijke vrijheid. Maken hun bevleete klederen hen beschaamd? De dag komt, waarop hun klederen wit, zuiver en vlekkeloos zullen zijn. De strijd tegen vlees en bloed, overheden en machten is inderdaad zwaar, maar een glorierijke overwinning wacht hen. Al zijn de inspanningen en moeiten van het leven van een christen groot, in de hemel is

er een eeuwige rust voor hen. Worden zij geacht geen gezelschap waard te zijn in de wereld? Zij zullen toegelaten worden tot het gezelschap van de engelen in de hemel. Klagen zij over veelvuldige onderbrekingen van hun gemeenschap met God? Daar zullen zij nooit meer uit Zijn gemeenschap gaan, maar zullen zij voor eeuwig Zijn aangezicht aanschouwen. Verkeren zij hier in duisternis, daar is eeuwig licht. Worstelen zij hier met de dood, daar zullen zij het eeuwige leven hebben.

En om alles samen te vatten: "Die overwint, zal alles beërven" (Openbaring 21:7). Hij zal vrede en overvloed hebben, nuttigheid en vermaak, alles wat begeerlijk is. Aan zijn uitgebreidste verlangens zal volledig voldaan worden. Laten zij die de hemel verwachten, dan met vreugde hun hoofd opheffen. Laten zij hun lendenen omgorden en zo hard lopen dat zij het verkrijgen mogen, terwijl zij alles vertreden dat hen kan hinderen op de weg naar het Koninkrijk. Laten zij nooit enige plicht als te moeilijk beschouwen, en geen enkel kruis als te zwaar, zodat zij de kroon der heerlijkheid mogen verkrijgen.

3. Vermaning aan hen die geen recht op het Koninkrijk hebben.

Laten zij die geen recht hebben op het Koninkrijk der hemelen, opgewekt worden om het met alle vlijt te zoeken. Nu is het de tijd, waarin de kinderen des toorns erfgenamen der heerlijkheid kunnen worden. Als de weg tot de eeuwige gelukzaligheid geopend wordt, dan is het geen tijd om stil te zitten en te treuzelen. Verhef uw hart tot de heerlijkheid die geopenbaard zal worden en zoek niet altijd rust op deze aarde die ten onder gaat. Wat kunnen al uw aardse genoegens u baten, terwijl u geen gegronde reden hebt om de hemel te verwachten nadat dit leven voorbij is? Deze rijkdommen en eerbewijzen, voordelen en genietingen die met ons begraven moeten worden en die ons niet naar de andere wereld kunnen vergezellen, zijn slechts een ellendig deel en ze zullen de mens tenslotte troosteloos achterlaten.

Ach, waarom ontvangen mensen zo graag hun goed in dit leven? Waarom is het hen niet eerder een zorg om zich te verzekeren van een belang in het Koninkrijk der hemelen, dat nooit van hen afgenomen zou kunnen worden, maar dat hun een deel zou geven dat hen in alle eeuwigheid gelukkig zou maken? Als u eer verlangt, dan kunt u daar de hoogste eer ontvangen, en een eer die zal blijven wanneer alle aardse eerbewijzen in het stof worden gelegd. Als u rijkdom begeert, de hemel zal een schat opleveren en daar zijn eeuwige genietingen. O, wees geen verachter van het heerlijke land en acht uzelf ook niet het eeuwige leven onwaardig, maar treed in het huwelijk met de Erfgenaam en de hemel zal uw bruidsschat zijn!

Neem Christus aan, zoals Hij u in het Evangelie wordt aangeboden en u zult alles beërven. Wandel in de weg der heiligheid en ze zal u naar het Koninkrijk geleiden. Strijd tegen de zonde en de satan en u zult de kroon ontvangen. Verzaak de wereld en de deuren van de hemel zullen geopend worden om u te ontvangen.